

Επίσημη Εφημερίδα C 211

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

50ό έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

8 Σεπτεμβρίου 2007

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	IV Πληροφορίες	
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 211/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 199 της 25.8.2007	1
	V Γνωστοποιήσεις	
	ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 211/02	Υπόθεση C-503/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση — Παράλειψη εκτελέσεως — Άρθρο 228 ΕΚ — Μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου — Λύση συμβάσεως)	2
2007/C 211/03	Υπόθεση C-507/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Μέτρα μεταφοράς της στο εσωτερικό δίκαιο)	2
2007/C 211/04	Υπόθεση C-119/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Consiglio di Stato, Ιταλία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato κατά Lucchini Siderurgica SpA (Κρατικές ενισχύσεις — ΕΚΑΧ — Βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα — Ενίσχυση κριθείσα ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά — Αναζήτηση — Ισχύς δεδικασμένου της αποφάσεως εθνικού δικαστηρίου)	3

2007/C 211/05	Υπόθεση C-212/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Bundessozialgericht, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Gertraud Hartmann κατά Freistaat Bayern (Μεθοριακός εργαζόμενος — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 — Μεταφορά της κατοικίας σε άλλο κράτος μέλος — Σύζυγος που δεν εργάζεται — Επίδομα ανατροφής τέκνων — Άρνηση χορήγησής του στον σύζυγο του δικαιούχου — Κοινωνικό πλεονέκτημα — Προϋπόθεση κατοικίας ή διαμονής) 4	4
2007/C 211/06	Υπόθεση C-213/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Bundessozialgericht, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) Wendy Geven κατά Land Nordrhein-Westfalen (Μεθοριακός εργαζόμενος — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 — Επίδομα ανατροφής τέκνων — Άρνηση χορήγησής του — Κοινωνικό πλεονέκτημα — Προϋπόθεση κατοικίας ή διαμονής) 4	4
2007/C 211/07	Υπόθεση C-277/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Conseil d'État, Γαλλία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Société thermale d'Eugénie-Les-Bains κατά Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (ΦΠΑ — Πεδίο εφαρμογής — Αρραβώνας που καταβάλλεται στο πλαίσιο συμβάσεως παροχής υπηρεσιών υποκείμενων στον ΦΠΑ και παρακρατείται από τον παρέχοντα τις υπηρεσίες σε περίπτωση υπαναχωρήσεως — Χαρακτηρισμός) 5	5
2007/C 211/08	Υπόθεση C-399/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 93/38/ΕΟΚ — Δημόσιες συμβάσεις στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών — Κατασκευή και θέση σε λειτουργία θερμοηλεκτρικού σταθμού — Όροι συμμετοχής στον διαγωνισμό) 5	5
2007/C 211/09	Υπόθεση C-460/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Οδηγία 2005/36/ΕΚ — Αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων — Νοσοκόμοι υπεύθυνοι για γενική περιθαλψη — Μαίες — Ισχύουσες ειδικές διατάξεις όσον αφορά τους πολωνικούς τίτλους εκπαίδευσης — Κύρος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Θέσπισή τους με την πράξη προσχωρήσεως) 6	6
2007/C 211/10	Υπόθεση C-142/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Østre Landsret, Δανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Olicom A/S κατά Skatteministeriet (Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογικές κλάσεις — Κατάταξη στη Συνδυασμένη Ονοματολογία — Αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών — Κάρτες δικτύου με λειτουργία «μόντεμ» — Έννοια της φράσεως «ειδική λειτουργία») 6	6
2007/C 211/11	Υπόθεση C-155/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/29/Ευρατόμ — Προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες — Μη πλήρης μεταφορά εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 7	7
2007/C 211/12	Υπόθεση C-182/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Cour administrative, Λουξεμβούργο, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — État du grand-duché de Luxembourg κατά Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink (Άρθρο 39 ΕΚ — Φορολογία εισοδήματος των μη κατοίκων ημεδαπής — Υπολογισμός του φορολογικού συντελεστή — Ακίνητα κείμενα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Μη λαμβανόμενα υπόψη αρνητικά εισοδήματα από μισθώματα) 7	7
2007/C 211/13	Υπόθεση C-213/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκρότησης (ΕΥΑ) κατά Γεωργίου Καρατζόγλου (Αίτηση αναιρέσεως — Έκτακτος υπάλληλος — Καταγγελία συμβάσεως) 8	8
2007/C 211/14	Υπόθεση C-310/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — F.T.S. International BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West (Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κατάταξη — Τεμάχια κοτόπουλου χωρίς κόκαλα, κατεψυγμένα και εμποτισμένα με αλάτι — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1223/2002) 8	8

2007/C 211/15	Υπόθεση C-402/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden — Ολλανδία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Or- en Overslagbedrijf Van der Vaart BV κατά Staatssecretaris van Financiën (Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Προϊόν που λαμβάνεται μέσω πήξεως γάλακτος και απομακρύνσεως ενός μεγάλου μέρους του ορού γάλακτος) 9	9
2007/C 211/16	Υπόθεση C-517/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/98/EK — Περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα — Μη μεταφορά εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 9	9
2007/C 211/17	Υπόθεση C-26/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/80/EK — Αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο) 10	10
2007/C 211/18	Υπόθεση C-50/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/24/EK — Φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα — Παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης — Κοινοτικός κώδικας — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο) 10	10
2007/C 211/19	Υπόθεση C-61/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Μηχανισμός παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου — Εφαρμογή του πρωτοκόλλου του Κιότο) 11	11
2007/C 211/20	Υπόθεση C-90/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/12/EK — Συσκευασίες και απορρίμματα συσκευασίας — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά) 11	11
2007/C 211/21	Υπόθεση C-220/07: Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας 11	11
2007/C 211/22	Υπόθεση C-263/07: Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου 12	12
2007/C 211/23	Υπόθεση C-268/07: Προσφυγή της 6ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου 13	13
2007/C 211/24	Υπόθεση C-271/07: Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου 13	13
2007/C 211/25	Υπόθεση C-272/07: Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου 14	14
2007/C 211/26	Υπόθεση C-273/07: Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου 14	14
2007/C 211/27	Υπόθεση C-276/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Corte d'appello di Firenze (Ιταλία) στις 11 Ιουνίου 2007 — Nancy Delay κατά Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) και Ιταλικής Δημοκρατίας 15	15
2007/C 211/28	Υπόθεση C-278/07: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 13 Ιουνίου 2007 — Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co. κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas 15	15

2007/C 211/29	Υπόθεση C-279/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 13 Ιουνίου 2007 — Vion Trading GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	15
2007/C 211/30	Υπόθεση C-280/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 13 Ιουνίου 2007 — Ze Fu Fleischhandel GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 211/31	Υπόθεση C-281/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία), στις 13 Ιουνίου 2007 — Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 211/32	Υπόθεση C-286/07: Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	17
2007/C 211/33	Υπόθεση C-287/07: Προσφυγή της 14ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	17
2007/C 211/34	Υπόθεση C-292/07: Προσφυγή της 15ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	18
2007/C 211/35	Υπόθεση C-294/07: Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	18
2007/C 211/36	Υπόθεση C-295/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Ιουνίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 29 Μαρτίου 2007 στην υπόθεση T-369/00, Département du Loiret (Γαλλία), υποστηριζόμενο από την Scott SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	19
2007/C 211/37	Υπόθεση C-297/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landgericht Regensburg (Γερμανία) τις 21 Ιουνίου 2007 — Ποινική διαδικασία κατά Klaus Bourquain	20
2007/C 211/38	Υπόθεση C-302/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Ιουνίου 2007 — J D Wetherspoon PLC κατά The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs	20
2007/C 211/39	Υπόθεση C-303/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus στις 27 Ιουνίου 2007 — Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy	21
2007/C 211/40	Υπόθεση C-304/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 2 Ιουλίου 2007 — Directmedia Publishing GmbH κατά 1) Albert-Ludwigs-Universität Freiburg 2) Prof. Dr. Ulrich Knoop	21
2007/C 211/41	Υπόθεση C-305/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale civile di Genova (Ιταλία) στις 2 Ιουλίου 2007 — Radiotelevisione Italiana SpA (RAI) κατά PTV Programmazioni Televisive SpA	22
2007/C 211/42	Υπόθεση C-306/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 3 Ιουλίου 2007 — Ruben Andersen κατά Kommunernes Landsforening, ως εντολοδόχος του δήμου του Slagelse (πρώην δήμος του Skælskør)	22
2007/C 211/43	Υπόθεση C-308/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιουλίου 2007 ο Koldo Gorostiaga Atxaladabaso κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Απριλίου 2007 στην υπόθεση T-132/06, Gorostiaga Atxaladabaso κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	23
2007/C 211/44	Υπόθεση C-310/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Lunds tingsrätt (Σουηδία) στις 5 Ιουλίου 2007 — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser κατά Anders Holmqvist	23

2007/C 211/45	Υπόθεση C-311/07: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	24
2007/C 211/46	Υπόθεση C-312/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal d'instance de Paris (Γαλλία) στις 6 Ιουλίου 2007 — JVC France SAS κατά Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes Douanières)	25
2007/C 211/47	Υπόθεση C-313/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 5 Ιουλίου 2007 — Kirtruna SL και Elisa Vígano κατά Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA	25
2007/C 211/48	Υπόθεση C-317/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 10 Ιουλίου 2007 — Lahti Energia Oy	26
2007/C 211/49	Υπόθεση C-319/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιουλίου 2007 η 3F, πρώην Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δευτερο πενταμελές τμήμα) στις 23 Απριλίου 2007 στην υπόθεση T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	27
2007/C 211/50	Υπόθεση C-320/07 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 11 Ιουλίου 2007 η Antartica Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 10 Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-47/06, Antartica Srl κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	27
2007/C 211/51	Υπόθεση C-324/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'Etat (Βέλγιο) στις 12 Ιουλίου 2007 — Coditel Brabant SA κατά 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutelé), 3. Région de Bruxelles-Capitale	27
2007/C 211/52	Υπόθεση C-325/07: Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	28
2007/C 211/53	Υπόθεση C-328/07: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	28
2007/C 211/54	Υπόθεση C-329/07: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	29
2007/C 211/55	Υπόθεση C-333/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour administrative d'appel de Lyon [Διοικητικό Εφετείο της Lyon] (Γαλλία) στις 17 Ιουλίου 2007 — Regie Networks κατά Direction de contrôle fiscal [Διεύθυνση φορολογικού ελέγχου] Rhône-Alpes Bourgogne	29
2007/C 211/56	Υπόθεση C-340/07: Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	29
2007/C 211/57	Υπόθεση C-341/07: Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας	30
2007/C 211/58	Υπόθεση C-342/07: Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	30
2007/C 211/59	Υπόθεση C-345/07: Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	30
2007/C 211/60	Υπόθεση C-346/07: Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	31

Πρωτοδικείο

2007/C 211/61	Υπόθεση T-189/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Ιουλίου 2007 — Ente per le Ville vesuviane κατά Επιτροπής (Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) — Κατάργηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση του τελικού δικαιούχου της συνδρομής — Άμεσος σύνδεσμος — Δικαιώματα άμυνας — Παράβαση του τροποποιημένου άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4254/88 — Μη διεξαγωγή αποδείξεων) 32	32
2007/C 211/62	Υπόθεση T-344/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουλίου 2007 — Βουγχου κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη — Απόφαση διατάσσουσα την επιστροφή ενισχύσεων τις οποίες χορήγησε η Γαλλία στην εταιρία Stardust Marine — Ακύρωση της αποφάσεως αυτής με απόφαση του Δικαστηρίου) 32	32
2007/C 211/63	Υπόθεση T-360/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουλίου 2007 — FG Marine κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη — Απόφαση διατάσσουσα την επιστροφή ενισχύσεων τις οποίες χορήγησε η Γαλλία στην εταιρία Stardust Marine — Ακύρωση της αποφάσεως αυτής με απόφαση του Δικαστηρίου) 33	33
2007/C 211/64	Υπόθεση T-345/05 R II: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 2007 — V κατά Κοινοβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Άρση της ασυλίας μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Επείγων χαρακτήρας) 33	33
2007/C 211/65	Υπόθεση T-130/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2007 — Drax Power κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Πρόταση τροποποιήσεως του εθνικού σχεδίου κατανομής των δικαιωμάτων — Απόρριψη εκ μέρους της Επιτροπής — Απαράδεκτο) 33	33
2007/C 211/66	Υπόθεση T-190/07: Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2007 — ΚΕΚ ΔΙΑΥΛΟΣ κατά Επιτροπής 34	34
2007/C 211/67	Υπόθεση T-217/07: Αγωγή της 26ης Ιουνίου 2007 — Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής 34	34
2007/C 211/68	Υπόθεση T-218/07: Αγωγή της 26ης Ιουνίου 2007 — Agroquinvir κατά Συμβουλίου και Επιτροπής 35	35
2007/C 211/69	Υπόθεση T-219/07: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2007 — DSV Road κατά Επιτροπής 36	36
2007/C 211/70	Υπόθεση T-225/07: Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2007 — Thomson Sales Europe κατά Επιτροπής 36	36
2007/C 211/71	Υπόθεση T-226/07: Προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2007 — Prana Haus GmbH κατά ΓΕΕΑ (PRANAHAUS) 37	37
2007/C 211/72	Υπόθεση T-227/07: Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής 37	37
2007/C 211/73	Υπόθεση T-228/07: Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2007 — Malheiro κατά Επιτροπής 38	38
2007/C 211/74	Υπόθεση T-233/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιουλίου η Maddalena Lebedef-Caroni κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 25 Απριλίου 2007 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στην υπόθεση F-71/06, Lebedef-Caroni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 39	39
2007/C 211/75	Υπόθεση T-234/07: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2007 — Koninklijke Grolsch κατά Επιτροπής 39	39
2007/C 211/76	Υπόθεση T-235/07: Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2007 — Bavaria κατά Επιτροπής 40	40
2007/C 211/77	Υπόθεση T-236/07: Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2007 — Γερμανία κατά Επιτροπής 41	41

2007/C 211/78	Υπόθεση T-237/07: Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2007 — CityLine Hungary κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	41
2007/C 211/79	Υπόθεση T-238/07: Προσφυγή-αγωγή της 11ης Ιουλίου 2007 — Ristic κ.λπ. κατά Επιτροπής	42
2007/C 211/80	Υπόθεση T-239/07: Αγωγή της 9ης Ιουλίου 2007 — Pathé Distribution κατά EACEA	42
2007/C 211/81	Υπόθεση T-240/07: Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2007 — Heineken Nederland και Heineken κατά Επιτροπής	43
2007/C 211/82	Υπόθεση T-241/07: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2007 — Buzzi Unicem κατά Επιτροπής	44
2007/C 211/83	Υπόθεση T-242/07: Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2007 — Weiler κατά ΓΕΕΑ — CISQ (Q2WEB)	45
2007/C 211/84	Υπόθεση T-243/07: Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2007 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	45
2007/C 211/85	Υπόθεση T-244/07: Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Campo de Cartagena κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	46
2007/C 211/86	Υπόθεση T-245/07: Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Virsa κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	46
2007/C 211/87	Υπόθεση T-246/07: Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Coesagro κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	47
2007/C 211/88	Υπόθεση T-247/07: Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2007 — Σλοβακία κατά Επιτροπής	47
2007/C 211/89	Υπόθεση T-248/07: Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2007 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	48
2007/C 211/90	Υπόθεση T-252/07: Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Sungro κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	49
2007/C 211/91	Υπόθεση T-253/07: Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	49
2007/C 211/92	Υπόθεση T-254/07: Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Pinzón κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	49
2007/C 211/93	Υπόθεση T-255/07: Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Algodonera de Palma κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	49
2007/C 211/94	Υπόθεση T-256/07: Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2007 — People' s Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου	50
2007/C 211/95	Υπόθεση T-257/07: Προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις κανονισμού 17 Ιουλίου 2007	50
2007/C 211/96	Υπόθεση T-258/07: Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Campo de Alcalá del Rio κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	51
2007/C 211/97	Υπόθεση T-259/07: Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Algusa Algodonera Utrerana κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	51
2007/C 211/98	Υπόθεση T-260/07: Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Las Marismas de Lebrija κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	52
2007/C 211/99	Υπόθεση T-261/07: Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή κατά Banca di Roma	52

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2007/C 211/100	Υπόθεση T-262/07: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Λιθουανία κατά Επιτροπής	53
2007/C 211/101	Υπόθεση T-266/07: Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2007 — Air One κατά Επιτροπής	54
2007/C 211/102	Υπόθεση T-276/07: Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2007 — Martin κατά Κοινοβουλίου	55
2007/C 211/103	Υπόθεση T-278/07 P: Αίτηση αναίρεσεως που υπέβαλε στις 18 Ιουλίου 2007 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Μαΐου 2007 στην υπόθεση F-2/06, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής	55
2007/C 211/104	Υπόθεση T-279/07: Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2007 — Γαλλία κατά Επιτροπής	56
2007/C 211/105	Υπόθεση T-284/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουλίου 2007 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 22 Μαΐου 2007 στην υπόθεση F-97/06, Lopez Teruel κατά ΓΕΕΑ	57
2007/C 211/106	Υπόθεση T-326/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2007 — Total κατά ΓΕΕΑ — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)	57
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2007/C 211/107	Υπόθεση F-7/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2007 — Β κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ)	58
2007/C 211/108	Υπόθεση F-143/06: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2007 — Continolo κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Προδήλως απαράδεκτο)	58

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2007/C 211/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 199 της 25.8.2007

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 183 της 4.8.2007

EE C 170 της 21.7.2007

EE C 155 της 7.7.2007

EE C 140 της 9.6.2007

EE C 129 της 9.6.2007

EE C 117 της 26.5.2007

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-503/04) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση — Παράλειψη εκτέλεσης — Άρθρο 228 ΕΚ — Μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση αποφάσεων του Δικαστηρίου — Λύση συμβάσεως)

(2007/C 211/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Schima)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing, C. Schulze-Bahr και H.-J. Prieß, δικηγόρος)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J.-C. Gracia), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H. G. Sevenster και D. J. M. de Grave), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: T. Rynnä)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 228 ΕΚ — Μη συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2003 επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων C-20/01 και C-28/01 — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1) — Σύναψη δημόσιων συμβάσεων από τον δήμο του Braunschweig και την κοινότητα του Bockhorn χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών — Αίτημα επιβολής χρηματικής ποινής

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη έχοντας λάβει, κατά την ημερομηνία λήξεως της ταχθείσας με την εκδοθείσα

από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δυνάμει του άρθρου 228 ΕΚ αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, δεν είχε λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης της 10ης Απριλίου 2003, Επιτροπή κατά Γερμανίας (C 20/01 και C 28/01), σχετικά με τη σύναψη συμβάσεως για τη διάθεση των απορριμμάτων του δήμου του Braunschweig (Γερμανία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο αυτό.

2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

3) Η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 45 της 19.2.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-507/04) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Μέτρα μεταφοράς της στο εσωτερικό δίκαιο)

(2007/C 211/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek, B. Schima και M. Lang)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: H. Dossi)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Ελληνής και εσφαλμένη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας επειδή δεν μετέφερε ορθώς στην εσωτερική έννομη τάξη:

- το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, στα ομόσπονδα κράτη του Burgenland, της Καρινθίας, της Κάτω Αυστρίας, της Άνω Αυστρίας και της Στυρίας,
- το άρθρο 5 της οδηγίας 79/409 στα ομόσπονδα κράτη του Burgenland, της Καρινθίας, της Κάτω Αυστρίας, της Άνω Αυστρίας και της Στυρίας,
- το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/409 στο ομόσπονδο κράτος της Άνω Αυστρίας,
- το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/409 στα ομόσπονδα κράτη της Καρινθίας, της Κάτω Αυστρίας και της Άνω Αυστρίας,
- το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 79/409 στα ακόλουθα ομόσπονδα κράτη και για τα ακόλουθα είδη:
 - στο ομόσπονδο κράτος της Καρινθίας, όσον αφορά τον αγριόκουρκο, τον λυροπετεινό, τις φαλαρίδες, την μπεκάτσα, τη φάσα και τη δεκαοχτούρα,
 - στο ομόσπονδο κράτος της Κάτω Αυστρίας, όσον αφορά τη φάσα, τον αγριόκουρκο, τον λυροπετεινό και την μπεκάτσα,
 - στην Άνω Αυστρία, όσον αφορά τον αγριόκουρκο, τον λυροπετεινό και την μπεκάτσα,
 - στο ομόσπονδο κράτος του Σάλτσμπουργκ, όσον αφορά τον αγριόκουρκο, τον λυροπετεινό και την μπεκάτσα,
 - στο ομόσπονδο κράτος της Στυρίας, όσον αφορά τον αγριόκουρκο, τον λυροπετεινό και την μπεκάτσα,
 - στο ομόσπονδο κράτος του Τυρόλου, όσον αφορά τον αγριόκουρκο και τον λυροπετεινό,
 - στο ομόσπονδο κράτος του Vorarlberg, όσον αφορά τον λυροπετεινό,
 - και στο ομόσπονδο κράτος της Βιέννης, όσον αφορά την μπεκάτσα,
- το άρθρο 8 της οδηγίας 79/409 στο ομόσπονδο κράτος της Κάτω Αυστρίας,
- το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409 στα ομόσπονδα κράτη του Burgenland και της Κάτω Αυστρίας, όσον αφορά το άρθρο 20, παράγραφος 4, του νόμου του ομόσπονδου κράτους της Κάτω Αυστρίας περί προστασίας της φύσεως (Niederösterreichisches Naturschutzgesetz), στο ομόσπονδο κράτος της Άνω Αυστρίας, στα ομόσπονδα κράτη του Σάλτσμπουργκ, του Τυρόλου και της Στυρίας,
- το άρθρο 11 της οδηγίας 79/409 στο ομόσπονδο κράτος της Κάτω Αυστρίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 ΕΚ, 249 ΕΚ και 18 της οδηγίας 79/409.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 45 της 19.2.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Consiglio di Stato, Ιταλία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato κατά Lucchini Siderurgica SpA

(Υπόθεση C-119/05) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — ΕΚΑΧ — Βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα — Ενίσχυση κριθείσα ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά — Αναζήτηση — Ισχύς δεδικασμένου της αποφάσεως εθνικού δικαστηρίου)

(2007/C 211/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato

κατά

Lucchini Siderurgica SpA

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Consiglio di Stato — Ανάκτηση ενισχύσεως που κρίθηκε ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και αντίθετη προς την απόφαση 3484/85/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1985, που θεσπίζει κοινοτικούς κανόνες για τις ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 340, σ. 1) — Υποχρέωση του κράτους να ανακτήσει την ενίσχυση, παρά την αντίθετη απόφαση πολιτικού δικαστηρίου η οποία έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου

Διατακτικό της αποφάσεως

Το κοινοτικό δίκαιο απαγορεύει την εφαρμογή διατάξεως του εθνικού δικαίου σκοπούσας στη θέσπιση της αρχής του δεδικασμένου, όπως το άρθρο 2909 του ιταλικού αστικού κώδικα (codice civile), κατά το μέτρο που η εφαρμογή της εμποδίζει την ανάκτηση κρατικής ενισχύσεως χορηγηθείσας κατά παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, της οποίας το ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά έχει διαπιστωθεί με απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που κατέστη απρόσβλητη.

(¹) ΕΕ C 132 της 28.5.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Bundessozialgericht, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Gertraud Hartmann κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-212/05) ⁽¹⁾

(Μεθοριακός εργαζόμενος — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 — Μεταφορά της κατοικίας σε άλλο κράτος μέλος — Σύζυγος που δεν εργάζεται — Επίδομα ανατροφής τέκνων — Άρνηση χορήγησής του στον σύζυγο του δικαιούχου — Κοινωνικό πλεονέκτημα — Προϋπόθεση κατοικίας ή διαμονής)

(2007/C 211/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gertraud Hartmann

κατά

Freistaat Bayern

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundessozialgericht — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ L 257, σ. 2) — Έννοια του εργαζομένου — Γερμανός δημόσιος υπάλληλος που μετέφερε την κατοικία του στην Αυστρία και συνέχισε να εργάζεται στη Γερμανία — Άρνηση χορήγησής του επιδόματος ανατροφής τέκνου (Erziehungsgeld) στην αυστριακή ιθαγενείας σύζυγο του, η οποία δεν ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα στη Γερμανία — Κοινωνικό πλεονέκτημα

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ο υπήκοος κράτους μέλους που, ενώ διατηρεί την εργασία του στο κράτος αυτό, έχει μεταφέρει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος και ασκεί έκτοτε την επαγγελματική του δραστηριότητα ως μεθοριακός εργαζόμενος μπορεί να αξιώσει να αναγνωριστεί ως «διακινούμενος εργαζόμενος», κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας.
- 2) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, η μη χορήγηση ενός κοινωνικού πλεονεκτήματος που έχει τα χαρακτηριστικά του γερμανικού επιδόματος ανατροφής τέκνων στον σύζυγο του διακινούμενου εργαζομένου που ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα σε ένα κράτος μέλος, σύζυγο ο οποίος δεν εργάζεται και κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος, με το αιτιολογικό ότι ο σύζυγος αυτός ούτε κατοικεί ούτε έχει τη συνήθη διαμονή του στο πρώτο κράτος μέλος, αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1612/68.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Bundessozialgericht, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) Wendy Geven κατά Land Nordrhein-Westfalen

(Υπόθεση C-213/05) ⁽¹⁾

(Μεθοριακός εργαζόμενος — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 — Επίδομα ανατροφής τέκνων — Άρνηση χορήγησής του — Κοινωνικό πλεονέκτημα — Προϋπόθεση κατοικίας ή διαμονής)

(2007/C 211/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wendy Geven

κατά

Land Nordrhein-Westfalen

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Bundessozialgericht — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1612/68 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ L 257, σ. 2) — Κοινωνικό πλεονέκτημα — Εθνικές νομοθετικές διατάξεις, που εξαρτούν τη χορήγηση επιδόματος ανατροφής τέκνου σε πρόσωπα, που δεν έχουν ούτε την κατοικία ούτε τη συνήθη διαμονή τους στην εθνική επικράτεια, από την υπέρβαση του ορίου των 15 εβδομαδιαίων ωρών εργασίας (όριο ελάχιστης απασχόλησης)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Δεν αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, η μη χορήγηση, με βάση την εθνική νομοθεσία κράτους μέλους, σε υπήκοο άλλου κράτους μέλους, η οποία κατοικεί στο άλλο αυτό κράτος μέλος και ασκεί στο πρώτο κράτος μέλος επαγγελματική δραστηριότητα περιορισμένης διάρκειας (μεταξύ 3 και 14 ωρών εβδομαδιαίως), ενός κοινωνικού πλεονεκτήματος που έχει τα χαρακτηριστικά του γερμανικού επιδόματος ανατροφής τέκνων, με το αιτιολογικό ότι δεν έχει ούτε την κατοικία της ούτε τη συνήθη διαμονή της στο πρώτο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 193 της 6.8.2005.

⁽¹⁾ ΕΕ C 193 της 6.8.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Conseil d'État, Γαλλία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Société thermale d'Eugénie-Les-Bains κατά Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Υπόθεση C-277/05) ⁽¹⁾

(ΦΠΑ — Πεδίο εφαρμογής — Αρραβώνας που καταβάλλεται στο πλαίσιο συμβάσεως παροχής υπηρεσιών υποκείμενων στον ΦΠΑ και παρακρατείται από τον παρέχοντα τις υπηρεσίες σε περίπτωση υπαναχώρησης — Χαρακτηρισμός)

(2007/C 211/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Société thermale d'Eugénie-Les-Bains

κατά

Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Πεδίο εφαρμογής — Προκαταβολή η οποία καταβάλλεται στο πλαίσιο συμβάσεως παροχής υπηρεσιών υπαγόμενων στον φόρο προστιθέμενης αξίας και την οποία διατηρεί ο παρέχων τις υπηρεσίες σε περίπτωση υπαναχώρησης του αντισυμβαλλόμενου μέρους — Χαρακτηρισμός της υπηρεσίας κρατήσεως ως αμοιβής ή ως αποζημιώσεως λόγω καταγγελίας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 6, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το ποσό που προκαταβάλλεται ως αρραβώνας στο πλαίσιο συμβάσεων παροχής ξενοδοχειακών υπηρεσιών υποκείμενων στον ΦΠΑ και παρακρατούνται από τον έχοντα την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής εγκαταστάσεως σε περίπτωση που ο πελάτης κάνει χρήση του δικαιώματός του υπαναχώρησης πρέπει να λογίζεται ως κατ' αποκοπήν αποζημίωση για την καταγγελία της συμβάσεως, καταβαλλόμενη προς αποκατάσταση της ζημίας που προκαλείται λόγω της αδυναμίας του πελάτη να

εκπληρώσει την παροχή του και μη συνδεόμενη με την παροχή οποιασδήποτε υπηρεσίας και, επομένως, ως μη υποκείμενη στον ΦΠΑ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 229 της 17.9.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-399/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 93/38/ΕΟΚ — Δημόσιες συμβάσεις στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών — Κατασκευή και θέση σε λειτουργία θερμοηλεκτρικού σταθμού — Όροι συμμετοχής στον διαγωνισμό)

(2007/C 211/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Χ. Lewis)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Δ. Τσαγκαράκη και Β. Χριστιανός)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (ΕΕ L 199, σ. 84) — Συμμετοχή σε διαγωνισμό δύο εταιριών που δεν πληρούσαν τους όρους της διακηρύξεως και των συμβατικών τευχών — Κατασκευή και θέση σε λειτουργία θερμοηλεκτρικού σταθμού στο Λαύριο

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 28.1.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης

(Υπόθεση C-460/05) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2005/36/EK — Αναγνώριση των επαγγελματιών προσόντων — Νοσοκόμοι υπεύθυνοι για γενική περιθαλψη — Μαιές — Ισχύουσες ειδικές διατάξεις όσον αφορά τους πολωνικούς τίτλους εκπαίδευσης — Κύρος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Θέσπισή τους με την πράξη προσχωρήσεως)

(2007/C 211/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: J. Pietras, M. Szpunar και M. Brzezińska)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: U. Rösslein και A. Radowska), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης (εκπρόσωποι: M. C. Giorgi Fort, R. Szostak και F. Florindo Gijón)

Παρεμβαίνουσα υπέρ των καθών: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και A. Stobiecka-Kuik)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση των άρθρων 33, παράγραφος 2, και 43, παράγραφος 3, της οδηγίας 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματιών προσόντων (ΕΕ L 255, σ. 22) — Ειδικό καθεστώς αναγνώρισεως των κεκτημένων δικαιωμάτων των υπεύθυνων για γενική περιθαλψη νοσοκόμων και των μαιών που διαθέτουν πολωνικό δίπλωμα

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Østre Landsret, Δανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Olicom A/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-142/06) ⁽¹⁾

(Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογικές κλάσεις — Κατάταξη στη Συνδυασμένη Ονοματολογία — Αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών — Κάρτες δικτύου με λειτουργία «μόντεμ» — Έννοια της φράσεως «ειδική λειτουργία»)

(2007/C 211/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Olicom A/S

κατά

Skatteministeriet

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Østre Landsret — Ερμηνεία του κανονισμού 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 3009/95 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1995 (ΕΕ L 319, σ. 1) — Δασμολογική κλάση 8471 (συσκευές τηλεπικοινωνίας) — Κάρτες δικτύου με διπλή λειτουργία, η οποία συνίσταται αφενός στην πρόσβαση σε τοπικό δίκτυο και αφετέρου στην πρόσβαση στο διαδίκτυο — Ειδική λειτουργία

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Οι εξωτερικές κάρτες δικτύου/μόντεμ για φορητούς υπολογιστές πρέπει, μετά την 1η Ιανουαρίου 1996, να κατατάσσονται, ως μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών, στην κλάση 8471 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη Δασμολογική και Στατιστική Ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 3009/95 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1995.

⁽¹⁾ ΕΕ C 143 της 17.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-155/06) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/29/Ευρατόμ — Προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες — Μη πλήρης μεταφορά εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2007/C 211/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Πατακιά και D. Lawunmi)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων προς συμμόρφωση με το άρθρο 54 της οδηγίας 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 1996, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (ΕΕ L 159, σ. 1) — Παράλειψη θεσπίσεως διατάξεων για την κατάλληλη επέμβαση σε όλες τις περιπτώσεις μακροχρόνιας έκθεσης σε ιονίζουσα ακτινοβολία οφειλόμενη στα επακόλουθα μιας κατάστασης έκτακτης ανάγκης από ακτινοβολίες ή μιας παρελθούσας ή παλαιάς πρακτικής ή της ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να λάβει όλα τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για την κατάλληλη επέμβαση σε όλες τις περιπτώσεις μακροχρόνιας έκθεσης σε ιονίζουσα ακτινοβολία οφειλόμενη στα επακόλουθα μιας κατάστασης έκτακτης ανάγκης από ακτινοβολίες ή μιας παρελθούσας ή παλαιάς πρακτικής ή της ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 53 της οδηγίας 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 1996, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 121 της 20.5.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Cour administrative, Λουξεμβούργο, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — État du grand-duché de Luxembourg κατά Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

(Υπόθεση C-182/06) ⁽¹⁾

(Άρθρο 39 ΕΚ — Φορολογία εισοδήματος των μη κατοίκων ημεδαπής — Υπολογισμός του φορολογικού συντελεστή — Ακίνητα κείμενα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Μη λαμβανόμενα υπόψη αρνητικά εισοδήματα από μισθώματα)

(2007/C 211/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

État du grand-duché de Luxembourg

κατά

Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Cour administrative (Λουξεμβούργο) — Ερμηνεία του άρθρου 39 της Συνθήκης ΕΚ — Εθνικό σύστημα φορολογίας εισοδήματος των μη κατοίκων κοινοτικών υπηκόων — Άρνηση των αρχών να λάβουν υπόψη για τον καθορισμό του φορολογικού συντελεστή, το αρνητικό εισόδημα από μίσθωση ακινήτων σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Το άρθρο 39 ΕΚ έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνικές ρυθμίσεις που δεν επιτρέπουν σε κοινοτικό υπήκοο, μη κάτοικο του κράτους μέλους εντός του οποίου πραγματοποιεί εισοδήματα συνιστώντα το ουσιαστικό μέρος των φορολογητέων εσόδων του, να ζητήσει να ληφθούν υπόψη, προς τον σκοπό του καθορισμού του φορολογικού συντελεστή που εφαρμόζεται επί των εν λόγω εισοδημάτων, αρνητικά εισοδήματα από μισθώματα σχετικά με ακίνητα που δεν ιδιοκατοικεί και τα οποία βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος, ενώ ο κάτοικος του πρώτου κράτους μπορεί να ζητήσει να ληφθούν υπόψη τα εν λόγω αρνητικά εισοδήματα από μισθώματα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 143 της 17.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκρότησης (ΕΥΑ) κατά Γεωργίου Καρατζόγλου

(Υπόθεση C-213/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Έκτακτος υπάλληλος — Καταγγελία συμβάσεως)

(2007/C 211/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκρότησης (ΕΥΑ)
(εκπρόσωποι: S. Orlandi και J.-N. Louis, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γεώργιος Καρατζόγλου (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 στην υπόθεση T-471/04, Γεώργιος Καρατζόγλου κατά ΕΥΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση της ΕΥΑ περί καταγγελίας της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου του προσφεύγοντος

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 23ης Φεβρουαρίου 2006, T-471/04, Καρατζόγλου κατά ΕΥΑ [AER].
- 2) Αναπέμπει στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την υπόθεση, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των αιτημάτων του Γ. Καρατζόγλου περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ανασυγκρότησης (ΕΥΑ) της 26ης Φεβρουαρίου 2004 με την οποία καταγγέλθηκε η σύμβαση προσλήψεώς του.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 29.7.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — F.T.S. International BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

(Υπόθεση C-310/06) ⁽¹⁾

(Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κατάταξη — Τεμάχια κοτόπουλου χωρίς κόκαλα, κατεψυγμένα και εμποτισμένα με αλάτι — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1223/2002)

(2007/C 211/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

F.T.S. International BV

κατά

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Gerechtshof te Amsterdam — Εγκυρότητα του κανονισμού (ΕΚ) 1223/2002 της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2002, για κατάταξη εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ L 179, σ. 8) — Τεμάχια κοτόπουλου, χωρίς κόκαλα, κατεψυγμένα και εμποτισμένα με αλάτι

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1223/2002 της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2002, για κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία, είναι ανίσχυρος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 224 της 16.9.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden — Ολλανδία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-402/06) ⁽¹⁾

(Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Προϊόν που λαμβάνεται μέσω πήξεως γάλακτος και απομακρύνσεως ενός μεγάλου μέρους του ορού γάλακτος)

(2007/C 211/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 1734/96 της Επιτροπής, της 9ης Σεπτεμβρίου 1996, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 238 σ.1) — Προϊόν που λαμβάνεται μέσω πήξεως γάλακτος και απομακρύνσεως ενός μεγάλου μέρους του ορού γάλακτος, στο οποίο απαντά οροπρωτεΐνη έως 2 % κατά βάρος και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ξηράνσεως επί 24 έως 36 ώρες εξαλείφονται πρωτεΐνες συνεπεία της δράσεως ενός προστεθέντος ενζύμου

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Η κλάση 0406 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που αναφέρεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1734/96 της Επιτροπής, της 9ης Σεπτεμβρίου 1996, έχει την έννοια ότι μπορεί να καταταγεί σε αυτή ένα προϊόν, όπως το επίδικο στην κύρια δίκη, που λαμβάνεται μέσω πήξεως γάλακτος και απομακρύνσεως (ενός μεγάλου μέρους) του ορού γάλακτος, στο οποίο απαντά οροπρωτεΐνη έως 2 % κατά βάρος και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ξηράνσεως επί 24 έως 36 ώρες εξαλείφονται πρωτεΐνες συνεπεία της δράσεως ενός προστεθέντος ενζύμου και το οποίο αποτελείται από καζεΐνη και πλέον του 50 % υγρασία.
- 2) Η διάκριση 0406 20 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας έχει την έννοια ότι μπορεί να καταταγεί σε αυτή ένα προϊόν, όπως το επίδικο στην κύρια δίκη, το οποίο περιέχει πλέον του 50 % υγρασία και λιγότερο από 1 % λιπαρές ουσίες, παρουσιάζεται με τη μορφή κόκκων κανονικών διαστάσεων 2 έως 4 mm και

προορίζεται για χρήση στην παρασκευή γαρντιούρας σε πίτσες και εμβάσματα με τυρί.

⁽¹⁾ ΕΕ C 310 της 16.12.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-517/06) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/98/ΕΚ — Περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα — Μη μεταφορά εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2007/C 211/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και E. Montaguti)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλων των αναγκαίων διατάξεων προς συμμόρφωση με την οδηγία 2003/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα (ΕΕ L 345, σ. 90)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα, στις νομοθεσίες των ομοσπόνδων κρατών της Στυρίας και του Σάλτσμπουργκ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-26/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/80/ΕΚ — Αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)

(2007/C 211/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κοντού-Durande και Α.-Μ. Rouchaud-Joët)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ν. Δαφνίου)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, όλων των αναγκαίων διατάξεων προς συμμόρφωση με την οδηγία 2004/80 ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων (ΕΕ L 261, σ. 15)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2004/80 ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 56 της 10.3.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-50/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/24/ΕΚ — Φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα — Παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης — Κοινοτικός κώδικας — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)

(2007/C 211/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Β. Stromsky και S. Pardo Quintillán)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης (ΕΕ L 136, σ. 85)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 69 της 24.3.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλο Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-61/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Μηχανισμός παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου — Εφαρμογή του πρωτοκόλλου του Κιότο)

(2007/C 211/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και J.-B. Laignelot)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη γνωστοποίησης, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, της εκθέσεως που περιλαμβάνει τις πληροφορίες τις οποίες απαιτεί το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως 280/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα και εφαρμογής του πρωτοκόλλου του Κιότο — Πληροφορίες για εθνικά σχέδια σχετικά με τις εκπομπές αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και μέτρα που λαμβάνονται για να περιορίσουν ή/και να μειώσουν αυτές τις εκπομπές

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες τις οποίες απαιτεί το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως 280/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα και εφαρμογής του πρωτοκόλλου του Κιότο, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από τη διάταξη αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-90/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/12/ΕΚ — Συσκευασίες και απορρίμματα συσκευασίας — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά)

(2007/C 211/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και J.-B. Laignelot)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωπος: S. Raskin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, που τροποποιεί την οδηγία 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 47, σ. 26)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου παραλείποντας να θεσπίσει εμπρόθεσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, που τροποποιεί την οδηγία 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-220/07)

(2007/C 211/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και M. Shotter)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, λόγω της μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των διατάξεων περί καθορισμού επιχειρήσεων που μπορούν να εγγυώνται την παροχή καθολικής υπηρεσίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 8, παράγραφος 2, 12 και 13, καθώς και από το παράρτημα IV της οδηγίας περί «καθολικής υπηρεσίας» 2002/22/ΕΚ ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της η Επιτροπή προσάπτει κατ' ουσίαν στην καθής ότι μετέφερε εσφαλμένα στην εθνική έννομη τάξη την οδηγία 2002/22, καθόσον η γαλλική νομοθεσία ορίζει ότι μπορεί να ανατεθεί μια επιμέρους παροχή της καθολικής υπηρεσίας σε οποιονδήποτε φορέα εκμεταλλεύσεως υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών είναι ικανός να εξασφαλίσει την παροχή αυτή στο σύνολο της εθνικής επικράτειας. Η διάταξη αυτή προσβάλλει τόσο την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της προαναφερθείσας οδηγίας, όσο και τις αρχές της οικονομικής αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας που απορρέουν από τα άρθρα 8, 12 και 13, καθώς και από το παράρτημα IV αυτής, καθόσον αποκλείει a priori τους επιχειρηματίες που δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσουν την παροχή καθολικής υπηρεσίας στο σύνολο της εθνικής επικράτειας. Ασφαλώς, η οδηγία δεν αποκλείει, αυτή καθαυτή, το ενδεχόμενο να ανατεθεί τελικά σε έναν μόνο φορέα εκμεταλλεύσεως υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών η κάλυψη του συνόλου της εθνικής επικράτειας, αλλά, εν πάση περιπτώσει, επιβάλλει στα κράτη μέλη να ακολουθούν προηγουμένως μίαν ανοιχτή διαδικασία σύμφωνη με τα κριτήρια που θέτει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι ο ενδεχόμενος ορισμός ενός μόνον φορέα είναι όντως η πλέον αποτελεσματική και η πλέον αποδοτική οικονομικά λύση.

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51).

Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-263/07)

(2007/C 211/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Alcover San Pedro και J.-B. Laignelot)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μεταφέροντας πλημμελώς στην εσωτερική του έννομη τάξη τα άρθρα 9, παράγραφος 4, και 13, παράγραφος 1, και το παράρτημα I της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει τρεις αιτιάσεις προς στήριξη της προσφυγής της.

Με την πρώτη της αιτίαση, η Επιτροπή προσάπτει, κατ' αρχάς, στο καθού ότι μετέφερε πλημμελώς στην εσωτερική του έννομη τάξη το άρθρο 9, παράγραφος 4, της οδηγίας 96/61, καθόσον προσέδεσε με την οικεία εθνική διάταξη στον — ορθό — ορισμό της έννοιας «βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές» μνεία περί «υπέρμετρου κόστους» των εν λόγω τεχνικών, η οποία δεν περιλαμβάνεται στο κείμενο της οδηγίας. Καίτοι η οδηγία ορίζει, πράγματι, σαφώς ότι ως «βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές» νοούνται οι αναπτυχθείσες σε κλίμακα που παρέχει τη δυνατότητα εφαρμογής τους εντός του οικείου βιομηχανικού κλάδου, υπό οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες συνθήκες, εντούτοις δεν επιτρέπει τον συστηματικό αποκλεισμό των τεχνικών, των οποίων η δυνατότητα εφαρμογής και διαθέσεως, συνεπάγεται υπέρμετρο κόστος σε σχέση με εκείνο που βαρύνει άλλες μεσαίου μεγέθους και οικονομικώς υγιείς επιχειρήσεις του ίδιου ή παρόμοιου τομέα. Τέτοιου είδους πρόσθετοι προσδιορισμοί βγαίνουν πέραν των όσων ορίζει συναφώς η οδηγία.

Με τη δεύτερή της αιτίαση, η Επιτροπή προσάπτει, ακολούθως, στο καθού ότι περιόρισε την έκταση της επιβαλλόμενης με το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας υποχρεώσεως επανεξετάσεως ή αναπροσαρμογής των όρων της άδειας, καθόσον οι εθνικές διατάξεις περί μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη προβλέπουν ότι η επανεξέταση αυτή πραγματοποιείται μόνο σε τρεις συγκεκριμένες περιπτώσεις ή σε περίπτωση ανάγκης «προσηκόντως αιτιολογημένης». Η διατύπωση αυτή είναι, και πάλι, πιο αυστηρή σε σχέση με το γράμμα της οδηγίας, η οποία προβλέπει, απλώς, ότι οι αρμόδιες αρχές επανεξετάζουν «περιοδικώς» και αναπροσαρμόζουν «ενδεχομένως» τους όρους της άδειας.

Με την τρίτη της αιτίαση, η Επιτροπή προσάπτει, τέλος, στο καθού ότι μετέφερε πλημμελώς στην εσωτερική του έννομη τάξη το παράρτημα I της οδηγίας, καθόσον οι οικείες εθνικές διατάξεις αναφέρονται σε «λεβητοστάσια με θερμική ισχύ καύσεως μεγαλύτερη των 50 MW» και όχι σε «εγκαταστάσεις καύσεως με θερμική ισχύ καύσεως μεγαλύτερη των 50 MW», σύμφωνα με την κατηγορία 1.1 του παραρτήματος αυτού. Ωστόσο, η κατηγορία αυτή είναι ευρύτερη και, συνεπώς, δεν περιλαμβάνει απλώς και μόνο τα λεβητοστάσια.

⁽¹⁾ ΕΕ L 257, σ. 26.

Προσφυγή της 6ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-268/07)

(2007/C 211/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και D. Kukovec)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 71 της οδηγίας αυτής·

Επικουρικώς:

να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 71 της οδηγίας αυτής·

2. να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/17/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Ιανουαρίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 134, σ. 1.

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-271/07)

(2007/C 211/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Alcover San Pedro και J.-B. Laignelot)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μεταφέροντας μερικώς ή πλημμελώς στην εσωτερική του έννομη τάξη το άρθρο 2, παράγραφοι 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10 και 11, το άρθρο 5, το άρθρο 6, παράγραφος 1, το άρθρο 8, το άρθρο 9, παράγραφοι 3, 4, 5 και 6, το άρθρο 10, το άρθρο 12, παράγραφος 2, το άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 14, το άρθρο 17, παράγραφος 2, το παράρτημα I και το παράρτημα IV της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και

- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προσάπτει στο καθού ότι μετέφερε μερικώς ή πλημμελώς ή ακόμη και ότι παρέλειψε να μεταφέρει στην εσωτερική του έννομη τάξη πλείονες ουσιώδεις διατάξεις της οδηγίας 96/61. Η προσφυγή, η οποία αφορά διατάξεις τις οποίες θέσπισαν (ή παρέλειψαν να θεσπίσουν) η Περιφέρεια της Βαλλονίας και η Περιφέρεια Βρυξελλών-Πρωτεύουσας, αφορά, ιδίως, την έλλειψη αντιστοιχίας μεταξύ του πεδίου εφαρμογής των εν λόγω εθνικών (περιφερειακών) διατάξεων και εκείνων της οδηγίας και το ιδιαίτερος ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στις περιφερειακές αρχές όσον αφορά τις άδειες εκμεταλλεύσεως και τις προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούνται κατά την επανεξέταση ή την αναπροσαρμογή των όρων υπό τους οποίους οι εν λόγω αρχές χορηγούν τις άδειες αυτές.

⁽¹⁾ ΕΕ L 257, σ. 26.

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-272/07)

(2007/C 211/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και D. Kukovec)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 80 της οδηγίας αυτής·

επικουρικώς,

να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που έπρεπε να έχει θεσπίσει για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 80 της οδηγίας αυτής

- 2) να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/18/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Ιανουαρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 134, σ. 114.

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-273/07)

(2007/C 211/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και D. Kukovec)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2005/51/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, για την τροποποίηση του παραρτήματος XX της οδηγίας 2004/17/ΕΚ και του παραρτήματος VIII της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί δημοσίων συμβάσεων⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής και

επικουρικώς:

να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2005/51/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, για την τροποποίηση του παραρτήματος XX της οδηγίας 2004/17/ΕΚ και του παραρτήματος VIII της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί δημοσίων συμβάσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής·

2. να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/51/ΕΚ έληξε στις 31 Ιανουαρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 257, σ. 127.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte d'appello di Firenze (Ιταλία) στις 11 Ιουνίου 2007 — Nancy Delay κατά Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) και Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-276/07)

(2007/C 211/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte d'appello di Firenze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Nancy Delay

Εφεσίβλητοι: Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) και Ιταλική Δημοκρατία

Προδικαστικό ερώτημα

Αν το άρθρο 39 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και οι πράξεις παραγώγου δικαίου (αντί πολλών: ερμηνεία που δόθηκε με τις αποφάσεις της 21ης Ιουνίου 2001, C-212/99 και της 18ης Ιουλίου 2006, C-119/04) μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι είναι νόμιμη η ρύθμιση για τους λεγόμενους «λέκτορες ανταλλαγής» οι οποίοι απασχολούνταν δυνάμει σχέσεως εργασίας ορισμένου χρόνου (διεπόμενης από τον νόμο 62/1967), στους οποίους όμως δεν εξασφαλίζεται η διατήρηση, κατά τη μετατροπή της συμβάσεώς τους σε σύμβαση αορίστου χρόνου, όλων των κεκτημένων δικαιωμάτων από τον χρόνο της πρώτης προσλήψεώς τους, γεγονός το οποίο έχει συνέπειες όχι μόνον από απόψεως μισθολογικών αυξήσεων, αλλά και ως προς την προϋπηρεσία και την καταβολή, εκ μέρους του εργοδότη, εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 13 Ιουνίου 2007 — Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co. κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-278/07)

(2007/C 211/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof (Γερμανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα-αναιρεσίβλητη: Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co.

Καθού-αναιρεσείον: Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η προθεσμία παραγραφής του άρθρου 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων (σελ. 2 του πρωτοτύπου) των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾, να ισχύει και στην περίπτωση που διαπράχθηκε ή τερματίστηκε μια παρατυπία πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95;
- 2) Μπορεί η προβλεπόμενη από την ως άνω διάταξη προθεσμία παραγραφής να ισχύει εν γένει και επί διοικητικών μέτρων όπως είναι η λόγω παρατυπιών αναζήτηση χορηγηθείσας επιστροφής λόγω εξαγωγής;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα αυτά:

- 3) Μπορεί να ισχύει σε κράτος μέλος μεγαλύτερη προθεσμία παραγραφής δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 στην περίπτωση που αυτή η μεγαλύτερη προθεσμία προβλεπόταν ήδη από το δίκαιο του κράτους μέλους πριν από την έκδοση του ως άνω κανονισμού; Μπορεί αυτή η μεγαλύτερη προθεσμία παραγραφής να ισχύει και στην περίπτωση που δεν προβλεπόταν από ειδική ρύθμιση περί αναζητήσεως επιστροφής λόγω εξαγωγής ή περί διοικητικών μέτρων εν γένει, αλλά απέρρευε από γενική ρύθμιση του οικείου κράτους μέλους που καλύπτει όλες τις μη ειδικώς ρυθμιζόμενες περιπτώσεις παραγραφής (εφεδρική διάταξη);

⁽¹⁾ ΕΕ L 312, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 13 Ιουνίου 2007 — Vion Trading GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-279/07)

(2007/C 211/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Vion Trading GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η προθεσμία παραγραφής του άρθρου 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾, να ισχύει και στην περίπτωση που διαπράχθηκε ή τερματίστηκε μια παρατυπία πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95;
- 2) Μπορεί η προβλεπόμενη από την ως άνω διάταξη προθεσμία παραγραφής να ισχύει εν γένει και επί διοικητικών μέτρων όπως είναι η λόγω παρατυπιών αναζήτηση χορηγηθείσας επιστροφής λόγω εξαγωγής;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα αυτά:

- 3) Μπορεί να ισχύει σε κράτος μέλος μεγαλύτερη προθεσμία παραγραφής δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 στην περίπτωση που αυτή η μεγαλύτερη προθεσμία προβλεπόταν ήδη από το δικαίω του κράτους μέλους πριν από την έκδοση του ως άνω κανονισμού; Μπορεί αυτή η μεγαλύτερη προθεσμία παραγραφής να ισχύει και στην περίπτωση που δεν προβλεπόταν από ειδική ρύθμιση περί αναζήτησεως επιστροφής λόγω εξαγωγής ή περί διοικητικών μέτρων εν γένει, αλλά απέρρεε από γενική ρύθμιση του οικείου κράτους μέλους που καλύπτει όλες τις μη ειδικώς ρυθμιζόμενες περιπτώσεις παραγραφής (εφεδρική διάταξη);

⁽¹⁾ ΕΕ L 312, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 13 Ιουνίου 2007 — Ze Fu Fleischhandel GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-280/07)

(2007/C 211/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η προθεσμία παραγραφής του άρθρου 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾, να ισχύει και στην περίπτωση που διαπράχθηκε ή τερματίστηκε μια παρατυπία πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95;
- 2) Μπορεί η προβλεπόμενη από την ως άνω διάταξη προθεσμία παραγραφής να ισχύει εν γένει και επί διοικητικών μέτρων όπως είναι η λόγω παρατυπιών αναζήτηση χορηγηθείσας επιστροφής λόγω εξαγωγής;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα αυτά:

- 3) Μπορεί να ισχύει σε κράτος μέλος μεγαλύτερη προθεσμία παραγραφής δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 στην περίπτωση που αυτή η μεγαλύτερη προθεσμία προβλεπόταν ήδη από το δικαίω του κράτους μέλους πριν από την έκδοση του ως άνω κανονισμού; Μπορεί αυτή η μεγαλύτερη προθεσμία παραγραφής να ισχύει και στην περίπτωση που δεν προβλεπόταν από ειδική ρύθμιση περί αναζήτησεως επιστροφής λόγω εξαγωγής ή περί διοικητικών μέτρων εν γένει, αλλά απέρρεε από γενική ρύθμιση του οικείου κράτους μέλους που καλύπτει όλες τις μη ειδικώς ρυθμιζόμενες περιπτώσεις παραγραφής (εφεδρική διάταξη);

⁽¹⁾ ΕΕ L 312 σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία), στις 13 Ιουνίου 2007 — Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-281/07)

(2007/C 211/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσίβλητη: Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG

Καθού και αναιρεσείων: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Προδικαστικό ερώτημα

1) Πρέπει να εφαρμοστεί το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾, στην απαίτηση αποδόσεως μιας αχρεωστήτως καταβληθείσας σε εξαγωγέα επιστροφής λόγω εξαγωγών, ακόμη και αν αυτός δεν διέπραξε καμία παρατυπία;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στην ερώτηση αυτή:

2) Πρέπει η διάταξη να εφαρμοσθεί κατ' αναλογίαν στην απαίτηση αποδόσεως αυτών των πλεονεκτημάτων απ' αυτόν προς τον οποίο ο εξαγωγέας εκχώρησε την απαίτησή του για την καταβολή επιστροφής λόγω εξαγωγών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 312, σ. 1.

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-286/07)

(2007/C 211/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Stromsky)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, απαιτώντας για την ταξινόμηση οχημάτων που έχουν προηγουμένως ταξινομηθεί σε άλλα κράτη μέλη την προσκόμιση πιστοποιητικού εγγραφής του πωλητή στο εμπορικό μητρώο, ενώ τέτοιο πιστοποιητικό δεν απαιτείται για τα οχήματα που έχουν προηγουμένως ταξινομηθεί στο Λουξεμβούργο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;
- να καταδικάσει Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή, με την προσφυγή της, βάλλει κατά των όρων που έχει θέσει το καθού για την ταξινόμηση των μεταχειρισμένων οχημάτων που έχουν προηγουμένως ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Το καθού, απαιτώντας για την ταξινόμηση των οχημάτων αυτών στο Λουξεμβούργου πρόσθετες διατυπώσεις και, ιδίως, την προσκόμιση ενός επίσημου πιστοποιητικού εγγραφής του πωλητή του οχήματος στο εμπορικό μητρώο, καθιστά εν τοις πράγμασι λιγότερο συμφέρουσα την εισαγωγή οχημάτων που έχουν προηγουμένως ταξινομηθεί σε άλλα κράτη μέλη και περιορίζει, ως εκ τούτου, την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων αυτών.

Ο απαγορευμένος από το άρθρο 28 ΕΚ περιορισμός αυτός είναι ακόμη πιο σοβαρός αφού πλήττει κυρίως τα εισαγόμενα οχήματα, καθόσον τα ταξινομημένα στο Λουξεμβούργο μεταχειρισμένα οχήματα δεν υποβάλλονται στις ίδιες διατυπώσεις.

Εξάλλου, η δικαιολογία του περιορισμού αυτού που προβάλλεται από το καθού δεν είναι καθόλου πειστική, καθόσον, ιδίως, το καθού έχει στη διάθεσή του άλλα αποτελεσματικά μέσα ελέγχου που του επιτρέπουν να εξακριβώσει αν τα επίμαχα οχήματα προέρχονται από λαθρεμπόριο, εν πάση δε περιπτώσει, μπορεί να προσφύγει σε μέτρα λιγότερο ριζικά από την άρνηση ταξινόμησης λόγω μη προσκομίσεως του αντιγράφου του εμπορικού μητρώου κατά τα επί του παρόντος ισχύοντα, όπως, παραδείγματος χάριν, στην αναστολή της διαδικασίας ταξινόμησης κατά τη διάρκεια του χρόνου που απαιτείται για την εν λόγω εξακρίβωση εκ μέρους των διοικητικών αρχών.

Προσφυγή της 14ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-287/07)

(2007/C 211/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και D. Kukovec)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 71 της οδηγίας αυτής;

επικουρικώς:

να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 71 της οδηγίας αυτής·

2) να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/17/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 31 Ιανουαρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 134, σ. 1.

Προσφυγή της 15ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-292/07)

(2007/C 211/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και D. Kukovec)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 80 της οδηγίας αυτής·

επικουρικώς:

να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 80 της οδηγίας αυτής·

2) να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/18/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 31 Ιανουαρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 134, σ. 114.

Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-294/07)

(2007/C 211/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Maidani)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 40 της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/38/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 29 Απριλίου 2006.

(¹) ΕΕ L 158, σ. 77 και –διορθωτικά– ΕΕ 2004, L 229, σ. 35 και ΕΕ 2005, L 197, σ. 34.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Ιουνίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 29 Μαρτίου 2007 στην υπόθεση T-369/00, Département du Loiret (Γαλλία), υποστηρίζόμενο από την Scott SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-295/07 P)

(2007/C 211/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Flett)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Département du Loiret, Scott SA

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει το βάσιμο της αναίρεσως και, κατά συνέπεια, να αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου στο σύνολό της·
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς και να κρίνει ότι η απόφαση [2002/14/EK] ⁽¹⁾ είναι επαρκώς αιτιολογημένη όσον αφορά την εφαρμογή επιτοκίου ανατοκισμού ή, στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση, να την αναπέμψει στο Πρωτοδικείο για να αποφανθεί εκ νέου·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα πρωτοδικώς στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν τόσο η ίδια όσο και η Επιτροπή σε αμφότερες τις διαδικασίες, ενώπιον του Δικαστηρίου και ενώπιον του Πρωτοδικείου·
- να καταδικάσει την Scott SA στα δικαστικά της έξοδα σε αμφότερες τις διαδικασίες.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα, υποστηρίζοντας, εκ προοιμίου, ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία των κοινοτικών κανόνων στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων τους οποίους το Πρωτοδικείο εσφαλμένως εξομοιώνει με κανόνες που αφορούν τον ανταγωνισμό μεταξύ επιχειρήσεων, κατά την ημερομηνία κατά την οποία διατάχθηκε η ανάκτηση της παράνομης ενισχύσεως, και όχι με κανόνες που αφορούν τον ανταγωνισμό μεταξύ κρατών μελών κατά την ημερομηνία πραγματικής χορηγήσεως της εν λόγω ενισχύσεως, προβάλλει οκτώ λόγους προς στήριξη της αναίρεσως της.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι απεφάνθη το Πρωτοδικείο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, μια απόφαση της Επιτροπής με την οποία διατάσσεται η ανάκτηση παράνομως χορηγηθείσας ενισχύσεως είναι επαρκώς αιτιολογημένη, αν ένας απλός μαθηματικός υπολογισμός παρέχει τη δυνατότητα να διαπιστωθεί ποια μέθοδος υπολογισμού χρησιμοποιήθηκε. Πάντως, αυτό ακριβώς ισχύει εν προκειμένω, καθόσον όλα τα σημαντικά στοιχεία όσον αφορά το ύψος της χορηγηθείσας ενισχύσεως, το επιτόκιο, τη διάρκεια και το ποσό που

πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ανακτήσεως, περιλαμβάνονταν στην απόφαση της Επιτροπής.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η εφαρμογή επιτοκίου ανατοκισμού προέκυπτε, εν πάση περιπτώσει, τουλάχιστον εμμέσως από την αιτιολογία της αποφάσεώς της, λαμβανομένων υπόψη των δεδηλωμένων στόχων της εξαλείψεως των οφελών που απορρέουν από την ενίσχυση και της αποκαταστάσεως της προύφιστάμενης καταστάσεως. Υπό το πρίσμα αυτό, το εφαρμοστέο επί του ποσού που πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ανακτήσεως επιτόκιο θα πρέπει κατ' ανάγκην να είναι επιτόκιο ανατοκισμού, προκειμένου να ληφθούν υπόψη ο πληθωρισμός και τα οφέλη που συσσωρεύει ο δικαιούχος της ενισχύσεως κατά την πάροδο του χρόνου.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως εκ του ότι αντέστρεψε το βάρος της αποδείξεως, επιρρίπτοντάς το στην Επιτροπή. Συγκεκριμένα, εναπόκειται στην προσφεύγουσα πρωτοδικώς να αποδείξει την προβαλλόμενη μεταβολή της πρακτικής της Επιτροπής ως προς το εφαρμοστέο επί των διαταγών περί ανακτήσεως παράνομων ενισχύσεων επιτόκιο, και δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει ότι μια τέτοια μεταβολή δεν υφίσταται.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως εκ του ότι απεφάνθη ότι η Επιτροπή δεν διευκρίνισε με ποιον τρόπο η δικαιούχος της ενισχύσεως εταιρία εξακολουθούσε να αντλεί όφελος κατά την ημερομηνία κατά την οποία διατάχθηκε η ανάκτηση της εν λόγω ενισχύσεως. Η Επιτροπή οφείλει να αποδεικνύει την ύπαρξη ενός τέτοιου οφέλους κατά την ημερομηνία χορηγήσεως της ενισχύσεως και όχι κατά την ημερομηνία ανακτήσεως της ενισχύσεως αυτής.

Με τον πέμπτο και τον έκτο λόγο αναίρεσως, η Επιτροπή προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι στηρίχθηκε σε εικασίες, και όχι σε αποδεικτικά στοιχεία, όσον αφορά την τιμή πωλήσεως της δικαιούχου της ενισχύσεως εταιρίας σε μια άλλη εταιρία και ότι απεφάνθη ότι η εν λόγω τιμή πωλήσεως, 11 έτη μετά τη χορήγηση της ενισχύσεως, αποτελούσε παράγοντα τον οποίο η Επιτροπή οφείλει να λάβει υπόψη για τον καθορισμό του ποσού που πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ανακτήσεως. Συγκεκριμένα, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, ο σκοπός συνίσταται στην αποκατάσταση της προϋφιστάμενης καταστάσεως και το ποσό της ενισχύσεως που πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ανακτήσεως αντιστοιχεί, κατ' ανάγκην, στο αρχικώς χορηγηθέν ποσό προσαυξημένο, μέχρι την πραγματική ανάκτηση της εν λόγω ενισχύσεως, με ετήσιους τόκους ανατοκισμού, ανεξαρτήτως του ζητήματος με ποιον τρόπο ο δικαιούχος της ενισχύσεως χρησιμοποίησε την εν λόγω ενίσχυση κατά το χρονικό διάστημα που διέρρευσε ενδιάμεσως.

Με τον έβδομο λόγο αναίρεσως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως εκ του ότι απεφάνθη ότι το γεγονός ότι η ανάκτηση της ενισχύσεως πρέπει να λάβει χώρα σύμφωνα με τους κανόνες του εθνικού δικαίου συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι οι τόκοι πρέπει να υπολογιστούν με απλό επιτόκιο. Πράγματι, να μεν είναι ακριβές ότι το κύριο ποσό και οι τόκοι πρέπει να αναζητηθούν σύμφωνα με τις διαδικασίες του εθνικού δικαίου, πλην όμως η επιβολή επιτοκίου, καθώς και το ζήτημα αν το επιτόκιο αυτό πρέπει να είναι απλό επιτόκιο ή επιτόκιο ανατοκισμού, εμπίπτουν στο κοινοτικό δίκαιο και όχι στο εθνικό δίκαιο.

Τέλος, με τον όγδοο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι παντελώς δυσανάλογη κατά το μέτρο που ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής στο σύνολό της, ενώ θα ήταν δυνατό να προβεί σε διάκριση μεταξύ του ύψους του κύριου ποσού και του ποσού των τόκων, όπως επίσης θα ήταν δυνατό να προβεί σε διάκριση μεταξύ της εφαρμογής απλού επιτοκίου και της εφαρμογής επιτοκίου ανατοκισμού.

(¹) Απόφαση 2002/14/EK της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2000, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία υπέρ του ομίλου Scott Paper SA/Kimberly-Clark (ΕΕ 2002, L 12, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Regensburg (Γερμανία) τις 21 Ιουνίου 2007 — Ποινική διαδικασία κατά Klaus Bourquain

(Υπόθεση C-297/07)

(2007/C 211/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Regensburg

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Klaus Bourquain

Προδικαστικό ερώτημα

Ισχύει όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 54 της Σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπογράφηκε στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990 (¹), η απαγόρευση δίωξης για τα ίδια πραγματικά περιστατικά όποιοι έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε ένα συμβαλλόμενο μέρος, η οποία επιβάλλεται στα λοιπά συμβαλλόμενα μέρη, ακόμη και στην περίπτωση που η ποινή που του επιβλήθηκε δεν κατέστη ποτέ δυνατόν να εκτιθεί σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλόμενου μέρους που επέβαλε την καταδίκη;

(¹) ΕΕ 2000, L 239, σ. 19.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Ιουνίου 2007 — J D Wetherspoon PLC κατά The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-302/07)

(2007/C 211/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

VAT and Duties Tribunal, London

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: J D Wetherspoon PLC

Καθών: The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Διέπεται η στρογγυλοποίηση των ποσών του ΦΠΑ μόνον από το εθνικό δίκαιο ή, αντιθέτως, από το κοινοτικό δίκαιο; Ειδικότερα, επιβεβαιώνουν η πρώτη και δεύτερη παράγραφος του άρθρου 2 της πρώτης οδηγίας και τα άρθρα 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', ή/και 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', ή/και 22, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας (ως ίσχυε την 1η Ιανουαρίου 2004) ότι η στρογγυλοποίηση ρυθμίζεται από το κοινοτικό δίκαιο;
- 2) Ειδικότερα:
 - (i) Αποκλείει το κοινοτικό δίκαιο την εφαρμογή ενός εθνικού κανόνα ή μιας εθνικής πρακτικής της εθνικής φορολογικής αρχής που επιβάλλει τη στρογγυλοποίηση προς τα πάνω κάθε ποσού ΦΠΑ όταν το κλάσμα της μικρότερης οικείας νομισματικής μονάδας είναι ίσο ή μεγαλύτερο του 0,50 (για παράδειγμα, οι 0,5 πένες πρέπει να στρογγυλοποιούνται προς τα πάνω στην πλησιέστερη ακέραιη πένα);
 - (ii) Επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο να επιτρέπεται στους φορολογουμένους να στρογγυλοποιούν προς τα κάτω κάθε ποσό ΦΠΑ το οποίο περιλαμβάνει κλάσμα της μικρότερης διαθέσιμης νομισματικής μονάδας;
- 3) Στην περίπτωση μιας πωλήσεως σε τιμή με ΦΠΑ, σε ποιο επίπεδο επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο να γίνεται στρογγυλοποίηση για τον υπολογισμό του οφειλόμενου ΦΠΑ: σε επίπεδο κάθε μονάδας προϊόντος, κάθε είδους αγαθών, κάθε παράδοσης αγαθών (αν στο ίδιο καλάθι περιλαμβάνονται περισσότερες από μία παραδόσεις), κάθε συνολικής συναλλαγής (συνολικού καλαθιού) ή κάθε περιόδου δηλώσεως ΦΠΑ ή σε κάποιο άλλο επίπεδο;

4) Επηρεάζεται η απάντηση σε κάποιο από τα ερωτήματα από τις αρχές του κοινοτικού δικαίου της ίσης μεταχείρισης και της φορολογικής ουδετερότητας, ειδικότερα όσον αφορά την ύπαρξη, στο Ηνωμένο Βασίλειο, μιας αδείας που έχουν παράσχει οι αρμόδιες φορολογικές αρχές σε ορισμένους μόνον επιχειρηματίες να στρογγυλοποιούν τα ποσά ΦΠΑ που πρέπει να δηλώνονται;

τήσεως του φόρου στην πηγή στη Φινλανδία όταν λαμβάνει μερίσματα;

(¹) Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus στις 27 Ιουνίου 2007 — Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

(Υπόθεση C-303/07)

(2007/C 211/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

Έτεροι διάδικοι: Uudenmaan verovirasto (Εφορία της περιφέρειας της Uusimaa) και Helsingin kaupunki (Δήμος του Ελσίνκι)

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν τα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ, καθώς και 56 ΕΚ και 58 ΕΚ την έννοια ότι, για την εξασφάλιση των θεμελιωδών ελευθεριών που αυτά προστατεύουν, ανώνυμη εταιρία ή οργανισμός επενδύσεων φινλανδικού δικαίου και εταιρία SICAV λουξεμβουργιανού δικαίου πρέπει να θεωρούνται συγκρίσιμα νομικά πρόσωπα, ανεξαρτήτως του ότι το φινλανδικό δίκαιο δεν γνωρίζει αντιστοιχία με εταιρία SICAV μορφή εταιρίας, λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι η εταιρία SICAV, η οποία είναι εταιρία λουξεμβουργιανού δικαίου, δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο των εταιριών του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ (¹), επί των οποίων εφαρμόζεται η φινλανδική φορολογική νομοθεσία δυνάμει της προαναφερθείσας οδηγίας, και λαμβανομένου ακόμη υπόψη ότι η εταιρία SICAV απαλλάσσεται του φόρου εισοδήματος κατ' εφαρμογήν της εσωτερικής φορολογικής νομοθεσίας του Λουξεμβούργου; Υπό τις συνθήκες αυτές, αντίκειται στη Συνθήκη ΕΚ το γεγονός ότι η εγκατεστημένη στο Λουξεμβούργο εταιρία SICAV δεν απαλλάσσεται της παρακρα-

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 2 Ιουλίου 2007 — Directmedia Publishing GmbH κατά 1) Albert-Ludwigs-Universität Freiburg 2) Prof. Dr. Ulrich Knoop

(Υπόθεση C-304/07)

(2007/C 211/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Directmedia Publishing GmbH

Αναρρεσίβλητοι: 1) Albert-Ludwigs-Universität Freiburg 2) Prof. Dr. Ulrich Knoop

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί μια λήψη δεδομένων από (σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας περί βάσεων δεδομένων) προστατευόμενη βάση δεδομένων σε άλλη βάση δεδομένων να συνιστά εξαγωγή υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας περί βάσεων δεδομένων (¹) και όταν αυτή πραγματοποιείται βάσει ερωτήσεων προς τη βάση δεδομένων και κατόπιν ατομικής εκτίμησης, ή η εξαγωγή υπό την έννοια της διατάξεως αυτής προϋποθέτει διαδικασία (φυσικής) αντιγραφής ενός συνόλου δεδομένων;

(¹) ΕΕ L 77, σ. 20.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale civile di Genova (Ιταλία) στις 2 Ιουλίου 2007 — Radiotelevisione Italiana SpA (RAI) κατά PTV Programmazioni Televisive SpA

(Υπόθεση C-305/07)

(2007/C 211/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale civile di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Radiotelevisione Italiana SpA (RAI)

Καθής: PTV Programmazioni Televisive SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί η φορολογική υποχρέωση η οποία επιβάλλεται σε όλους τους κατόχους συσκευών που έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν μήνυμα ραδιοεκπομπής για τη χρηματοδότηση της δημόσιας υπηρεσίας τηλεοπτικής μετάδοσης, τόσο στο εθνικό όσο και στο τοπικό πλαίσιο, κρατική ενίσχυση υπαγόμενη στο άρθρο 87 της Συνθήκης ΕΚ;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, μπορεί να κριθεί ότι δεν συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο, λόγω εσφαλμένων στοιχείων ή εσφαλμένης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, η απόφαση της Επιτροπής, η οποία κοινοποιήθηκε στον ιταλό Υπουργό Εξωτερικών στις 20 Απριλίου 2005 και με την οποία κρίθηκε ότι είναι εφαρμοστέα στα τέλη συνδρομής υπέρ της RAI η εξαίρεση του άρθρου 86, παράγραφος 2, χωρίς να ληφθεί υπόψη ότι:
 - η παραχωρησιούχος εταιρία ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων παρέχει δημόσια υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων σε περιφερειακό επίπεδο χωρίς να έχουν καθοριστεί με περιφερειακούς νόμους και ειδικές συμβάσεις παροχής υπηρεσιών τα καθήκοντα δημόσιας υπηρεσίας τα οποία υποχρεούται να εκπληρώνει εντός του ωραρίου και στο δίκτυο προγραμματισμού που προορίζονται για τη μετάδοση περιεχομένου περιφερειακού ενδιαφέροντος·
 - λόγω μη υπάρξεως ορισμού των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας δεν είναι δυνατόν να ελεγχθεί αν οι κρατικοί πόροι που προορίζονται για τη δημόσια υπηρεσία σε τοπικό πλαίσιο χρηματοδοτούν αποκλειστικά δραστηριότητες σχετικές με την εν λόγω δημόσια υπηρεσία·
 - η παραχωρησιούχος εταιρία ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων δεν ανέλαβε με επίσημη πράξη συγκεκριμένες υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας, αλλά έλαβε απλώς τη γενική άδεια να παρέχει δημόσια υπηρεσία σε περιφερειακό επίπεδο·
- 3) Γενικά, απαγορεύει το άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΚ εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, στην τοπική αγορά, προβλέπει αποκλειστική νομοθετική αρμοδιότητα των Περιφερειών για την επισήμανση νέων καθηκόντων περιφερειακής δημόσιας υπηρεσίας χρηματοδοτούμενων με κρατικούς πόρους, καθώς και την ανάθεση των εν λόγω νέων καθηκόντων αποκλειστικά στη RAI SpA, αποκλεισμένης οποιασδήποτε διαδικασίας δημόσιου διαγωνισμού;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 3 Ιουλίου 2007 — Ruben Andersen κατά Kommunernes Landsforening, ως εντολοδόχος του δήμου του Slagelse (πρώην δήμος του Skælskør)

(Υπόθεση C-306/07)

(2007/C 211/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Ruben Andersen

Καθού: Kommunernes Landsforening, ως εντολοδόχος του δήμου του Slagelse (πρώην δήμος του Skælskør)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 1991, σχετικά με την υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει τον εργαζόμενο για τους όρους που διέπουν τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας⁽¹⁾, ως συνέπεια ότι μια συλλογική σύμβαση εργασίας, η οποία σκοπεύει στη μεταφορά των διατάξεων της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, δεν μπορεί να έχει εφαρμογή σε εργαζομένους που δεν είναι μέλη συνδικαλιστικής οργάνωσης συμβαλλομένης σ' αυτή τη σύμβαση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει η φράση «εργαζόμενους που δεν καλύπτονται από μία ή περισσότερες συλλογικές συμβάσεις που αφορούν τη σχέση εργασίας» του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας ως συνέπεια ότι διατάξεις συλλογικής συμβάσεως για την υποχρέωση προηγούμενης οχλήσεως του εργοδότη δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή σε εργαζόμενο ο οποίος δεν είναι μέλος συνδικαλιστικής οργάνωσης συμβαλλομένης σ' αυτή τη σύμβαση;
- 3) Αφορά η φράση του άρθρου 8, παράγραφος 2, «προσωρινή σύμβαση ή σχέση εργασίας» σχέσεις εργασίας βραχείας διάρκειας ή άλλες, για παράδειγμα όλες τις σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου; Στην πρώτη περίπτωση, βάσει ποιών κριτηρίων πρέπει να κρίνεται αν μια σχέση εργασίας είναι προσωρινή (βραχείας διάρκειας);

⁽¹⁾ ΕΕ L 288, σ. 32.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιουλίου 2007 ο Koldo Gorostiaga Atxaladabaso κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Απριλίου 2007 στην υπόθεση T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-308/07 P)

(2007/C 211/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Koldo Gorostiaga Atxaladabaso (εκπρόσωπος: D. Rouget, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του ανααιρεσιόντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί την υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως και, κατά συνέπεια, να αναρέσει τη Διάταξη που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 24 Απριλίου 2007·
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς και να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2006, που διατάσσει την εκ μέρους του ανααιρεσιόντος επιστροφή του ποσού των 118 360,18 ευρώ και προβαίνει στην κράτηση διαφόρων βουλευτικών αποζημιώσεων που του οφείλει το Κοινοβούλιο·
- να αποφασίσει ότι ο κατ' αναίρεση αντίδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα και τα δικαστικά έξοδα του ανααιρεσιόντος.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσίων, προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, προβάλλει έξι λόγους.

Ο ανααιρεσίων, με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, βάλλει κατά της εφαρμογής του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου που του στερεί το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη αφού δεν είχε προηγουμένως την ευκαιρία να αναπτύξει την άποψή του ενώπιον του Πρωτοδικείου και δεν μπόρεσε επιπλέον να απαντήσει στα επιχειρήματα του Κοινοβουλίου.

Ο ανααιρεσίων, με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε η αρχή της αμεροληψίας, καθόσον οι δύο διαδοχικές προσφυγές που άσκησε στις υποθέσεις T-146/04 και T-132/06 -οι οποίες οδήγησαν, αντίστοιχα, στην απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2005 και στη Διάταξη της 24ης Απριλίου 2007- εκδικάστηκαν επί της ουσίας από τους ίδιους δικαστές. Όμως, κατά την προμνησθείσα αρχή, ο ίδιος δικαστής δεν μπορεί να επιληφθεί, ακόμη και στον ίδιο βαθμό δικαιοδοσίας, μιας υπόθεσης που στηρίζεται στα ίδια ή σε αρκούντως συναφή πραγματικά περιστατικά με τα πραγματικά περιστατικά μίας υπόθεσης επί της οποίας αποφάνθηκε προγενεστέρως.

Ο ανααιρεσίων, με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως, υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο εκτίμησε πεπλανημένως το περιεχόμενο της απόφασης της 22ας Δεκεμβρίου 2005. Αφής στιγμής ακυρώθηκε λόγω αναρμοδιότητας η απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 2004, ο ανααιρεσίων δεν είχε κανέναν λόγο να ασκήσει αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Δικαστηρίου, αφού η εκ μέρους του δικαστή διαπίστωση της αναρμοδιότητας συνεπάγεται το ανυπόστατο της απόφασης που βαρύνεται με το ελάττωμα αυτό.

Ο ανααιρεσίων, με τον τέταρτο λόγο αναίρεσεως, βάλλει κατά της συστηματικής άρνησης του Πρωτοδικείου να λάβει υπόψη του τα επιχειρήματα που είχε προβάλει προκειμένου να επιτύχει την ακύρωση της απόφασης του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου της 22ας Μαρτίου 2006. Η απόφαση αυτή αποτελεί πράγματι νέα απόφαση, διαφορετική από την απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2004 και, ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει όλους τους ουσιαστικούς και τυπικούς λόγους που είχε προβάλει κατά της απόφασης αυτής.

Ο ανααιρεσίων, με τον πέμπτο λόγο αναίρεσεως, ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο αρνήθηκε να εξετάσει τον λόγο ανωτέρας βίας, ενώ ένας τέτοιος λόγος δεν είχε προβληθεί με την προσφυγή κατά της απόφασης της 24ης Φεβρουαρίου 2004.

Τέλος, ο ανααιρεσίων, με τον έκτο λόγο αναίρεσεως, ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη του την αρχή της χρηστής διοίκησης, ιδίως μη κάνοντας μνεία του Κώδικα χρηστής διοίκησης που ψήφισε το Κοινοβούλιο στις 6 Σεπτεμβρίου 2001.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Lunds tingsrätt (Σουηδία) στις 5 Ιουλίου 2007 — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkursen κατά Anders Holmqvist

(Υπόθεση C-310/07)

(2007/C 211/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Lunds tingsrätt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγον: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkursen

Εναγόμενος: Anders Holmqvist.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 8α της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με την οδηγία 2002/74/ΕΚ ⁽²⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, την έννοια ότι, προκειμένου να θεωρηθεί ότι μια επιχείρηση δραστηριοποιείται στο έδαφος ορισμένου κράτους μέλους απαιτείται όπως η επιχείρηση έχει θυγατρική ή μόνιμη εγκατάσταση εντός του κράτους μέλους;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται προκειμένου να θεωρηθεί ότι μια επιχείρηση δραστηριοποιείται σε πλείονα του ενός κράτη μέλη;
- 3) Αν θεωρηθεί ότι η εταιρία δραστηριοποιείται στο έδαφος πλείονων του ενός κρατών μελών και ένας εργαζόμενος ασκεί εργασία για την εταιρία σε πλείονα του ενός από αυτά τα κράτη μέλη, σύμφωνα με ποια κριτήρια προσδιορίζεται πού ασκείται συνήθως η εργασία;
- 4) Έχει το άρθρο 8α της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με την οδηγία 2002/74/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άμεσο αποτέλεσμα;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35.

⁽²⁾ ΕΕ L 270, σ. 10.

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-311/07)

(2007/C 211/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και B. Schima)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παραλείπouσα να ορίσει προθεσμία αντίστοιχη εκείνης που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας ⁽¹⁾, προκειμένου να περιληφθούν φάρμακα στην κίτρινη ή πράσινη ζώνη του καταλόγου φαρμάκων για τα οποία προβλέπεται επιστροφή της δαπάνης για την αγορά τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την διάταξη αυτή της οδηγίας.
- να καταδικάσει την Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σκοπός της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ είναι, μεταξύ άλλων, η εξάλειψη των διαφορών μεταξύ των μέτρων οικονομικού χαρακτήρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη προκειμένου να ελέγξουν τις δημόσιες δαπάνες υγείας για φάρμακα. Τέτοια μέτρα είναι εκείνα που αποβλέπουν στον περιορισμό των προϊόντων που καλύπτονται από τα κρατικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως. Προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο επηρεασμού, με τέτοιου είδους μέτρα, του ενδοκοινοτικού εμπορίου φαρμάκων η οδηγία προβλέπει συγκεκριμένες υποχρεώσεις ως προς τη διαδικασία αναγραφής προϊόντων στον κατάλογο των φαρμάκων που καλύπτονται από τα κρατικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως. Προς τούτο, το άρθρο 6, σημείο 1, της οδηγίας τάσσει προθεσμία για τη λήψη των αποφάσεων των σχετικών με την αναγραφή ενός φαρμάκου στον κατάλογο αυτόν, τον γνωστόν ως «θετικό κατάλογο».

Στην Αυστρία ο κατάλογος των προϊόντων που καλύπτονται από τα συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως περιλαμβάνει τρεις διαφορετικές ζώνες ως προς τους όρους επιστροφής των σχετικών δαπανών. Η «πράσινη ζώνη» περιλαμβάνει φάρμακα των οποίων η συνταγολόγηση και κάλυψη της δαπάνης αγοράς τους χωρίς προηγούμενη έγκριση του φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως, δικαιολογείται βάσει ιατρικών ή οικονομικών κριτηρίων, οι δαπάνες για τα περιλαμβανόμενα στην «κίτρινη ζώνη» φάρμακα καλύπτονται μόνον σε αιτιολογημένες ειδικές περιπτώσεις, κατόπιν της προηγούμενης εγκρίσεως του φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως, και, τέλος, η «κόκκινη ζώνη» περιλαμβάνει φάρμακα ως προς τα οποία έχει υποβληθεί αίτηση για την συμπεριληψή τους στην κίτρινη ή την πράσινη ζώνη. Οι δαπάνες αγοράς φαρμάκων περιλαμβανομένων στην κόκκινη ζώνη επιστρέφονται μόνον σε αιτιολογημένες ειδικές περιπτώσεις, κατόπιν προηγούμενης εγκρίσεως του φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχουν εναλλακτικά φάρμακα περιλαμβανόμενα στην κίτρινη ή την πράσινη ζώνη. Κατά συνέπεια, έγκυρη αίτηση περί αναγραφής ενός φαρμάκου στην κίτρινη ή την πράσινη ζώνη του πίνακα των καλυπτομένων από την κοινωνική ασφάλιση φαρμάκων συνεπάγεται ότι το φάρμακο αυτό θα παραμείνει επί ένα ορισμένο χρονικό διάστημα στην κόκκινη ζώνη. Κατά την Αυστριακή νομοθεσία μπορεί ένα φάρμακο να παραμείνει στην κόκκινη ζώνη για 24 μήνες κατ' ανώτατο όριο. Σε περίπτωση κατά την οποία δεν μπορεί να καθοριστεί μέση τιμή πωλήσεως εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η προθεσμία αυτή παρατείνεται σε 36 μήνες.

Η ρύθμιση αυτή έρχεται σε αντίθεση με τη διάταξη του άρθρου 6, σημείο 1, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ, καθόσον ουδόλως διασφαλίζεται ότι η απόφαση περί συμπεριλήψεως του συγκεκριμένου φαρμάκου στην κίτρινη ή την πράσινη ζώνη θα ληφθεί, όπως απαιτεί η προαναφερθείσα οδηγία, εντός 90 ή εντός 180 ημερών.

Όπως υπογράμμισε το Δικαστήριο στην απόφασή του της 12ης Ιουνίου 2003, επί της υποθέσεως C-229/00, Επιτροπή κατά Φινλανδίας, δεν θα μπορούσαν να διασφαλιστούν οι σκοποί της οδηγίας αν τα κράτη μέλη είχαν τη δυνατότητα να θεσπίζουν διαδικασία περιλαμβάνουσα δύο στάδια για την κατάρτιση του καταλόγου των φαρμάκων για τα οποία προβλέπεται υψηλότερο ποσοστό καλύψεως της δαπάνης αγοράς τους, εκπληρώνοντας την μία από τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 6, σημείο 1, της οδηγίας και μη συμμορφούμενα προς την δεύτερη από τις υποχρεώσεις αυτές, αντιθέτως προς τους επιδιωκόμενους με την οδηγία σκοπούς. Αντιθέτως προς την άποψη της Αυστριακής Κυβερνήσεως πρέπει να αντιμετωπίζεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας όχι μόνον το αίτημα για την αναγραφή στον θετικό κατάλογο, αλλά και το αίτημα για την αναγραφή σε συγκεκριμένη κατηγορία του καταλόγου αυτού, όταν η συμπερίληψη ενός φαρμάκου στην κατηγορία αυτή, όπως συμβαίνει στην Αυστρία, συνεπάγεται ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για την επιστροφή της δαπάνης για την αγορά του σε σχέση με την συμπερίληψή του σε άλλη κατηγορία ή την παραμονή του σε άλλη κατηγορία. Επιβάλλεται, επομένως, να διασφαλιστεί ότι η απόφαση επί μιας τέτοιας αιτήσεως θα λαμβάνεται εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 6, σημείο 1, της οδηγίας.

Δεδομένου ότι η αυστριακή νομοθεσία δεν προβλέπει μια τέτοια υποχρέωση, έρχεται σε αντίθεση με την προαναφερθείσα διάταξη του κοινοτικού δικαίου, όπως αυτή έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο.

(¹) ΕΕ 1989, L 40, σ. 8.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal d'instance de Paris (Γαλλία) στις 6 Ιουλίου 2007 — JVC France SAS κατά Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes Douanières)

(Υπόθεση C-312/07)

(2007/C 211/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: JVC France SAS

Καθής: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes Douanières)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Φορητή βιντεοκάμερα η οποία, κατά τον χρόνο εισαγωγής της, δεν είναι ικανή να εγγράψει εξωτερικά ηχητικά βιντεοσήματα πρέπει να κατατάσσεται στη διάκριση 8525 40 99 όταν είναι δυνατόν να ρυθμιστεί εκ των υστέρων η διεπαφή βίντεο ως είσοδος βίντεο με τη βοήθεια ενός λογισμικού ή ενός «επανεργοποιητή» (widget), δεδομένου ότι η συσκευή είναι εφοδιασμένη με ηλεκτρονικά κυκλώματα τα οποία της επιτρέπουν να εγγράφει εξωτερικά ηχητικά βιντεοσήματα έστω και αν ο κατασκευαστής και ο πωλητής δεν ανέφεραν τη δυνατότητα αυτή ούτε την εγγυώνται;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, στο μέτρο που οι διαδοχικές τροποποιήσεις των επεξηγηματικών σημειώσεων συνεπάγονται μεταβολή της κοινοτικής πρακτικής ως προς την κατάταξη των φορητών βιντεοκαμερών και συνιστούν εξαίρεση από την αρχή σύμφωνα με την οποία η κατάταξη των εμπορευμάτων πρέπει να γίνεται αναλόγως των πραγματικών χαρακτηριστικών τους κατά τον χρόνο του εκτελωνισμού, νομίμως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μετέβαλε την πρακτική αυτή με την τροποποίηση των επεξηγηματικών σημειώσεων, δηλαδή με αναδρομική εφαρμογή, αντί να εκδώσει κανονισμό περί κατατάξεως έχοντα εφαρμογή μόνο για το μέλλον;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 5 Ιουλίου 2007 — Kirtruna SL και Elisa Vígano κατά Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA

(Υπόθεση C-313/07)

(2007/C 211/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Kirtruna, S.L. και Elisa Vígano

Εναγόμενοι: Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos S.A. και Electro Calbet S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η εγγύηση ότι ο εκδοχέας που αγοράζει επιχείρηση σε πτώχευση ή παραγωγική μονάδα τέτοιας επιχειρήσεως δεν αναδέχεται τις οφειλές που απορρέουν από τις συμβάσεις εργασίας ή τις εργασιακές σχέσεις, όταν με τη διαδικασία αφερεγγυότητας παρέχεται προστασία τουλάχιστον ισοδύναμη με την προβλεπόμενη από τις κοινοτικές οδηγίες, πρέπει να θεωρηθεί ότι παρέχεται αποκλειστικά και μόνον ως προς τις υποχρεώσεις που συνδέονται άμεσα με τις συμβάσεις εργασίας ή τις εργασιακές σχέσεις ή, στο πλαίσιο μιας συνολικής προστασίας των δικαιωμάτων των εργαζομένων και της διατήρησης των θέσεων εργασίας, πρέπει η εγγύηση αυτή να επεκταθεί και σε άλλες συμβάσεις, οι οποίες, μολονότι δεν αφορούν αυστηρά την εργασία, επηρεάζουν τις εγκαταστάσεις στις οποίες εξελίσσεται η δραστηριότητα του επιχειρηματία ή ορισμένα όργανα ή μέσα παραγωγής απαραίτητα για τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας;
- 2) Στο ίδιο πλαίσιο εγγυήσεως των δικαιωμάτων των εργαζομένων, μπορεί ο αγοραστής μιας παραγωγικής μονάδας να λάβει την εγγύηση του πτωχευτικού δικαστηρίου που διατάσσει την κατακύρωση, όχι μόνον ως προς τα δικαιώματα που απορρέουν από τις συμβάσεις εργασίας, αλλά και ως προς άλλες συμβάσεις ή υποχρεώσεις του αφερέγγυου επιχειρηματία, οι οποίες είναι απαραίτητες για να εξασφαλιστεί η εξακολούθηση της δραστηριότητας;
- 3) Όποιος αγοράζει μια εταιρία ή μια παραγωγική μονάδα σε πτώχευση, δεσμευόμενος να διατηρήσει όλες τις συμβάσεις εργασίας ή ορισμένες από αυτές, στις οποίες και υποκαθιστά τον εκχωρητή, λαμβάνει την εγγύηση ότι δεν θα του ζητηθεί να εκπληρώσει ή δεν θα μετατεθούν σε αυτόν άλλες υποχρεώσεις του εκχωρητή που συνδέονται με τις συμβάσεις ή τις σχέσεις στις οποίες τον υποκαθιστά και, ιδίως, φορολογικές εκκρεμότητες ή οφειλές προς τα ταμεία κοινωνικής ασφαλίσεως ή αξιώσεις που θα μπορούσαν να ασκήσουν οι φορείς δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις τις οποίες συνήψε ο αφερέγγυος επιχειρηματίας και οι οποίες μεταβίβαστηκαν στον αγοραστή συνολικά ή ως ενιαία παραγωγική μονάδα;
- 4) Εν ολίγοις, μπορεί η οδηγία 23/2001⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όσον αφορά τη μεταβίβαση παραγωγικών μονάδων ή επιχειρήσεων που έχουν κηρυχθεί αφερέγγυες και υπό εκκαθάριση με δικαστικές ή διοικητικές αποφάσεις, παρέχει προστασία όχι μόνο στις συμβάσεις εργασίας, αλλά και σε άλλες συμβάσεις που επηρεάζουν ευθέως και άμεσα τη διατήρηση των συμβάσεων σε ισχύ;
- 5) Τέλος, ερωτάται αν η διατύπωση του άρθρου 149.2 του ισπανικού Ley Concursal, καθό μέρος αναφέρεται στη μεταβίβαση εταιρίας, έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', της προαναφερθείσας οδηγίας 23/2001, καθόσον κατά την υποκατάσταση μετατίθενται στον εκδοχέα οι υποχρεώσεις του αφερέγγυου ή πτωχεύσαντος επιχειρηματία που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις και ιδίως οι οφειλές της πτωχεύσασας επιχείρησης που εκκρεμούν ενδεχομένως προς τα ταμεία κοινωνικών ασφαλίσεων.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 10 Ιουλίου 2007 — Lahti Energia Oy

(Υπόθεση C-317/07)

(2007/C 211/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Lahti Energia Oy

Εφεσίβλητη: Lahden ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus, Salpausselän luonnonystävät ry

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, σημείο 1, της οδηγίας 2000/76/ΕΚ⁽¹⁾ την έννοια ότι η οδηγία δεν εφαρμόζεται επί της καύσεως αποβλήτων υπό αέρια μορφή;
- 2) Μπορεί μια μονάδα αεριοποισεως στην οποία παράγεται, μέσω πυρολύσεως, αέριο από απόβλητα να θεωρηθεί ως μονάδα αποτεφρώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 4, της οδηγίας 2000/76/ΕΚ, μολονότι στην εγκατάσταση αυτή δεν υπάρχει γραμμή αποτεφρώσεως;
- 3) Μπορεί η καύση στον λέβητα μονάδας παραγωγής ενέργειας αερίου το οποίο παρήχθη κατόπιν διαδικασίας αεριοποιήσεως και υποβλήθηκε σε διαδικασία καθαρισμού να θεωρηθεί ως διαδικασία εμπίπτουσα στο άρθρο 3 της οδηγίας 2000/76/ΕΚ; Έχει σχετικώς σημασία ότι το υποβληθέν σε καθαρισμό αέριο αντικαθιστά ορυκτά καύσιμα και το ότι οι εκπομπές αερίων της μονάδας παραγωγής ενέργειας, ανά παραγόμενη μονάδα ενέργειας, είναι μικρότερη όταν χρησιμοποιείται αέριο που παρήχθη από απόβλητα και υποβλήθηκε σε διαδικασία καθαρισμού σε σχέση με τη χρησιμοποίηση άλλων καυσίμων; Έχει σημασία, κατά την ερμηνεία του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 2000/76/ΕΚ το στοιχείο ότι η μονάδα αεριοποιήσεως και η μονάδα παραγωγής ενέργειας, από τεχνικής και λειτουργικής απόψεως και από απόψεως της μεταξύ των αποστάσεων συναποτελούν μια εγκατάσταση ή το αν το παραγόμενο σε μονάδα αεριοποιήσεως και υποβαλλόμενο σε διαδικασία καθαρισμού αέριο μεταφέρεται και χρησιμοποιείται αλλού, π.χ. για την παραγωγή ενέργειας, ως καύσιμο ή για άλλους σκοπούς;
- 4) Υπό ποιες προϋποθέσεις αέριο παραγόμενο και υποβαλλόμενο σε διαδικασία καθαρισμού μπορεί να θεωρηθεί ως προϊόν, ώστε να μην εμπίπτει πλέον στις σχετικές με τα απόβλητα διατάξεις;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/76/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, για την αποτέφρωση των αποβλήτων (ΕΕ L 332, σ. 91).

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιουλίου 2007 η 3F, πρώην Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 23 Απριλίου 2007 στην υπόθεση T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-319/07 P)

(2007/C 211/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: 3F, πρώην Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (εκπρόσωποι: A. Bentley, Barrister και A. Worsøe, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Βασίλειο της Δανίας, Βασίλειο της Νορβηγίας

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τη διάταξη που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 23 Απριλίου 2007 στην υπόθεση T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και
- Να κρίνει ότι η προσφυγή της ανααιρεσείουσας στην υπόθεση T-30/03 είναι παραδεκτή και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η ανααιρεσιβαλλομένη διάταξη πρέπει να ακυρωθεί για τους εξής λόγους:

1. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη διότι στηρίχθηκε στην υπόθεση C-67/96, Albany, για να κρίνει ότι η ανααιρεσείουσα δεν μπορεί να επικαλείται την ανταγωνιστική της θέση κατά τη διαπραγμάτευση συλλογικών συμφωνιών για να αποδείξει ότι η απόφαση περί μη εγέρσεως αντιρρήσεων την αφορά ατομικώς.
2. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι η ανααιρεσείουσα δεν μπορεί να προβάλει κοινωνικής φύσεως επιχειρήματα για να αποδείξει ότι η εν λόγω απόφαση την αφορά ατομικώς.
3. Το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένως τη νομολογία Plaumann και ARE, κρίνοντας ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η απόφαση αφορά ατομικώς την ανααιρεσείουσα απλώς και μόνο επειδή η εν λόγω ενίσχυση χορηγείται στους αποδέκτες της μέσω μείωσης των μισθολογικών απαιτήσεων των ναυτικών που απολαύουν της εξαιρέσεως του φόρου εισοδήματος.
4. Το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένως τη νομολογία Van der Kooy και CIRFS κρίνοντας ότι το προσωπικό συμφέρον της ανααιρεσείουσας ως διαπραγματευτή δεν θίγεται από τα φορολογικά μέτρα.

Αίτηση αναίρεσως που άσκησε στις 11 Ιουλίου 2007 η Antartica Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 10 Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-47/06, Antartica Srl κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-320/07 P)

(2007/C 211/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Antartica Srl (εκπρόσωποι: E. Racca, avvocati και A. Fusillo, avvocato)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), The Nasdaq Stock Market, Inc.

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ,
- να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα διατείνεται ότι το Πρωτοδικείο ερμήνευσε το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾ κατά τρόπο μη σύμφωνο προς τον κρατούντα ορισμό της έννοιας της φήμης εμπορικού σήματος, όπως αυτός προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1999 C-372/97, General Motors.

⁽¹⁾ ΕΕ L 11, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'Etat (Βέλγιο) στις 12 Ιουλίου 2007 — Coditel Brabant SA κατά 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutelé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

(Υπόθεση C-324/07)

(2007/C 211/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'Etat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Coditel Brabant SA

Αναιρεσίβλητοι: 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί ένας δήμος, χωρίς να ενεργήσει στο πλαίσιο ανταγωνισμού, να προσχωρήσει σε συνεταιρισμό που απαρτίζεται αποκλειστικά από άλλους δήμους και ενώσεις δήμων (διαδημοτικός κατά κυριολεξία) προκειμένου να του μεταβιβάσει τη διαχείριση του οικείου δικτύου τηλεδιανομής γνωρίζοντας ότι ο συνεταιρισμός πραγματοποιεί το κύριο μέρος των δραστηριοτήτων του μόνο με τα μέλη του και κατ' απαλλαγήν τους και ότι οι αποφάσεις σε σχέση με αυτά λαμβάνονται από το διοικητικό συμβούλιο και τα τομεακά συμβούλια εντός των ορίων των εξουσιών που τους αναθέτει αυτό, που είναι καταστατικά όργανα απαρτιζόμενα από εκπροσώπους των δημοσίων αρχών και αποφαινόμενα κατά πλειοψηφία;
- 2) Ο ασκούμενος έλεγχος μέσω των καταστατικών οργάνων από όλα τα μέλη ή από ορισμένα στην περίπτωση τομέων ή υποτομέων εκμεταλλεύσεως, επί των αποφάσεων του συνεταιρισμού μπορεί να θεωρηθεί ότι τους επιτρέπει να ασκούν επί του συνεταιρισμού έλεγχο ανάλογο με αυτόν που ασκούν επί των ιδίων υπηρεσιών;
- 3) Πρέπει αυτός ο έλεγχος, για να χαρακτηριστεί ως ανάλογος, να ασκείται ατομικά από κάθε συνδεδεμένο μέλος ή αρκεί να ασκείται από την πλειονότητα των μελών;

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-325/07)

(2007/C 211/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Rozet)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 2003, για την τροποποίηση της οδηγίας 83/477/EOK του Συμβου-

λίου για την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεσή τους στον αμίαντο κατά τη διάρκεια της εργασίας⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·

- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/18/EK στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 14 Απριλίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 97, σ. 48.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-328/07)

(2007/C 211/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: W. Wils)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας⁽¹⁾, και, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/48/EK στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 29 Απριλίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 157, σ. 45 και — διορθωτικό — ΕΕ L 195, σ. 16.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-329/07)

(2007/C 211/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: W. Wils)

Καθού: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας⁽¹⁾, και, εν πάση περιπτώσει, μη ανακινώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/48/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 29 Απριλίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 157, σ. 45 και — διορθωτικό — ΕΕ L 195, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Cour administrative d'appel de Lyon [Διοικητικό Εφετείο της Lyon] (Γαλλία) στις 17 Ιουλίου 2007 — Regie Networks κατά Direction de contrôle fiscal [Διεύθυνση φορολογικού ελέγχου] Rhône-Alpes Bourgogne

(Υπόθεση C-333/07)

(2007/C 211/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative d'appel de Lyon [Διοικητικό Εφετείο της Lyon].

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Regie Networks.

Εφεσίβλητη: Direction de contrôle fiscal [Διεύθυνση φορολογικού ελέγχου] Rhône-Alpes Bourgogne.

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι έγκυρη η απόφαση N 679/97 της Επιτροπής, της 10ης Νοεμβρίου 1997, με την οποία το όργανο αυτό αποφάσισε να μην εναντιωθεί στις τροποποιήσεις του καθεστώτος ενίσχυσης της ραδιοφωνικής έκφρασης που θεσπίστηκε με το διάταγμα 92-1053⁽¹⁾ 1) λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογίας της, 2) λαμβανομένης υπόψη της εκτιμήσεως της συμβατότητας προς τη Συνθήκη ΕΚ της χρηματοδότησης του καθεστώτος ενίσχυσης της ραδιοφωνικής έκφρασης που θεσπίστηκε για την περίοδο 1998-2002 και 3) λαμβανομένου υπόψη του λόγου εφέσεως που αντλείται από μη αύξηση των σχετικών με το επίμαχο καθεστώς ενίσχυσης πόρων του προϋπολογισμού;

⁽¹⁾ Διάταγμα 92-1053 της 30ής Σεπτεμβρίου 1992, περί παρατάσεως του χρόνου ισχύος της επιβάρυνσης φορολογικού χαρακτήρα υπέρ του ταμείου ενίσχυσης της ραδιοφωνικής έκφρασης, JORF [Επίσημη Εφημερίδα Γαλλικής Δημοκρατίας] τεύχος 228, της 1ης Οκτωβρίου 1992, και διάταγμα 97-1263, της 29ης Δεκεμβρίου 1997, περί επιβολής επιβάρυνσης φορολογικού χαρακτήρα υπέρ του ταμείου ενίσχυσης της ραδιοφωνικής έκφρασης, JORF [Επίσημη Εφημερίδα Γαλλικής Δημοκρατίας] τεύχος 302, της 30ής Δεκεμβρίου 1997, σ. 19194.

Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-340/07)

(2007/C 211/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και M. van Beek)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2002/73/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 5 Οκτωβρίου 2005.

(¹) ΕΕ L 269, σ. 15.

Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-341/07)

(2007/C 211/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils και P. Dejmek)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004 (¹), σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, ή εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 28 Απριλίου 2006.

(¹) ΕΕ L 157, σ. 45.

Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-342/07)

(2007/C 211/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Β. Schima)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/91/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002 για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις της που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2002/91/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 4.1.2006

(¹) ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 65.

Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-345/07)

(2007/C 211/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Ρ. Dejmek)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2004/49/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για την ασφάλεια των κοινοτικών σιδηροδρόμων, η οποία τροποποιεί την οδηγία 95/18/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις άδειες σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και την οδηγία 2001/14/ΕΚ σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (οδηγία για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων), και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2004/49/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 30 Απριλίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 164 της 30.4.2004, σ. 44.

Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-346/07)

(2007/C 211/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Ρ. Dejmek)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2004/50/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για την τροποποίηση της οδηγίας 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας και της οδηγίας 2001/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού συμβατικού σιδηροδρομικού συστήματος και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2004/50/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 30 Απριλίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 164 της 30.4.2004, σ. 114.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Ιουλίου 2007 — *Ente per le Ville vesuviane* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-189/02) ⁽¹⁾

(Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) — Κατάργηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση του τελικού δικαιούχου της συνδρομής — Άμεσος σύνδεσμος — Δικαιώματα άμυνας — Παράβαση του τροποποιημένου άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4254/88 — Μη διεξαγωγή αποδείξεων)

(2007/C 211/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ente per le Ville vesuviane (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: E. Sorzano και A. De Angelis, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Flynn και H. Spreyart)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως D(2002) 810111 της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 2002, με την οποία καταργείται η χρηματοδοτική συνδρομή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) υπέρ επενδύσεως σε υποδομές στην Καμπανία (Ιταλία) όσον αφορά ολοκληρωμένο σύστημα τουριστικής αξιοποιήσεως τριών βεζουβιανών επαύλεων (ΕΤΠΑ 86/05/04/054).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Ente per le Ville vesuviane στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 10.8.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουλίου 2007 — Βουγχου κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-344/04) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Απόφαση διατάσσουσα την επιστροφή ενισχύσεων τις οποίες χορήγησε η Γαλλία στην εταιρία Stardust Marine — Ακύρωση της αποφάσεως αυτής με απόφαση του Δικαστηρίου)

(2007/C 211/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: Denis Bouychou, επίτροπος επιφορτισμένος με την εκτέλεση του σχεδίου μεταβιβάσεως της εταιρίας Stardust Marine (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: B. Vatieer και M. Verger, δικηγόροι)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και C. Giolito)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η εταιρία Stardust Marine από την απόφαση 2000/513/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Σεπτεμβρίου 1999, περί επιστροφής των ενισχύσεων που χορήγησε η Γαλλία στην εταιρία αυτή, εκπροσωπούμενη από τον D. Bouychou, υπό την ιδιότητά του ως επιτρόπου επιφορτισμένου με την εκτέλεση του σχεδίου μεταβιβάσεως της εταιρίας.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει τον ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουλίου 2007 — FG Marine κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-360/04) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Απόφαση διατάσσουσα την επιστροφή ενισχύσεων τις οποίες χορήγησε η Γαλλία στην εταιρία Stardust Marine — Ακύρωση της αποφάσεως αυτής με απόφαση του Δικαστηρίου)

(2007/C 211/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: FG Marine SA (Roissy Charles de Gaulle, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M.-A. Michel, δικηγόρος)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και C. Giolito)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα αποκατάστασης της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η εταιρία Stardust Marine από την απόφαση 2000/513/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Σεπτεμβρίου 1999, περί επιστροφής των ενισχύσεων που χορήγησε η Γαλλία στην εταιρία αυτή.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 2007 — V κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-345/05 R II)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Άρση της ασυλίας μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Επειγών χαρακτήρας)

(2007/C 211/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτών: V (εκπρόσωποι: J. Lofthouse, E. Hayes, barristers, και M. Monan, solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: H. Krück, D. Moore και M. Windisch)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση επανεξετάσεως της πρώτης αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που απορρίφθηκε με διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2007, T-345/05 R, V κατά Κοινοβουλίου, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή.

Διατακτικό της αποφάσεως

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2007 — Drax Power κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-130/06) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Πρόταση τροποποιήσεως του εθνικού σχεδίου κατανομής των δικαιωμάτων — Απόρριψη εκ μέρους της Επιτροπής — Απαράδεκτο)

(2007/C 211/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Drax Power Ltd (Selby, Ηνωμένο Βασίλειο)· Great Yarmouth Power Ltd (Swindon, Ηνωμένο Βασίλειο)· International Power plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)· Npower Cogen Ltd (Swindon)· RWE Npower plc (Swindon)· ScottishPower Generation Ltd (Γλασκώβη, Ηνωμένο Βασίλειο)· και Scottish and Southern Energy plc (Περθ, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: I. Glick, QC, και M. Cook, barrister)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και X. Lewis)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 426 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2006, περί της προτεινομένης τροποποίησης του εθνικού σχεδίου για την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου που υπέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 165 της 15.7.2006.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2007 — ΚΕΚ ΔΙΑΥΛΟΣ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-190/07)

(2007/C 211/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η Ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΚΕΚ ΔΙΑΥΛΟΣ (Περιστέρι Αττικής, Ελλάδα)
(εκπρόσωπος: Δ. Χατζημιχάλης, δικηγόρος)

Καθού: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρωθεί για τους λόγους που αναφέρονται η προσβαλλόμενη υπ'αριθμόν 23/Π/2006 απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ως και κάθε άλλη συναφής πράξη ή/και απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- να καταδικαστεί η καθής Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη δικαστική μας δαπάνη και την αμοιβή του πληρεξουσίου μας δικηγόρου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά την υπ'αριθμόν Ε(2006) 465 τελικό απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της

23ης Φεβρουαρίου 2006 κατά την οποία ζητείται από την προσφεύγουσα να καταβάλει το βασικό ποσό των 71 981 ευρώ στο πλαίσιο της επιστροφής των προκαταβολών που έλαβαν τα «ΚΕΚ ΞΥΝΗ» (¹) ως επιδότηση στο πρόγραμμα πληροφόρησης του ευρωπαϊού πολίτη «PRINCE» προσαυξημένο με τόκους λόγω αδικαιολόγητης καθυστέρησης και έλλειψης αποδεικτικών ως προς την υλοποίηση του σχεδίου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εν λόγω απόφαση είναι αβάσιμη, εσφαλμένη, καταχρηστική και περιλαμβάνει ελλείψεις και εσφαλμένες αιτιολογίες.

Σε αντίθεση με όσα εσφαλμένως και ανατιολογήτως κατά την προσφεύγουσα δέχτηκε η Επιτροπή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που απέρρεαν από την σύμβαση επιχορήγησης την οποία υπέγραψε για την συμμετοχή της στο εν λόγω πρόγραμμα και ότι στις περιπτώσεις που σημειώθηκαν καθυστερήσεις λόγω αντικειμενικών δυσκολιών, η προσφεύγουσα ενημέρωσε εγκαίρως τα αρμόδια όργανα της Ε.Ε.

Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης ότι το «ΚΕΚ ΞΥΝΗ» ουδέποτε εισέπραξε το υπόλοιπο του ποσού της επιχορήγησης πέραν της αρχικής εισπραχθείσας προκαταβολής των 71 981 ευρώ ενώ θεωρεί ότι οι εργασίες και οι δαπάνες που πραγματοποίησε σχετικά με το ως άνω πρόγραμμα υπερβαίνουν το ποσό αυτό.

Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία εκδόθηκε λόγω πλημμελούς ενημέρωσης από το προσωπικό της εταιρίας, των οργάνων της ΕΕ που διενέργησε τον επιτόπιο έλεγχο, δεδομένου ότι λόγω της αλλαγής του προσωπικού που ανέλαβε το πρόγραμμα, δεν κατέστη αρχικά δυνατό να είναι πλήρως ενημερωμένοι οι νέοι υπάλληλοι ώστε να συγκεντρώσουν τις απαιτούμενες πληροφορίες και να παράσχουν άμεσα πλήρεις απαντήσεις.

(¹) Δυνάμει της τροποποίησης του καταστατικού της εταιρίας στις 12.4.2006 η εταιρία ΚΕΚ ΞΥΝΗ μετονομάστηκε «ΚΕΚ ΔΙΑΥΛΟΣ».

Αγωγή της 26ης Ιουνίου 2007 — Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-217/07)

(2007/C 211/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η Ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Las Palmeras S. Coop. And. (Σεβίλλη, Ισπανία)
(εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημίωσης και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους διακοσίων ογδόντα οκτώ χιλιάδων διακοσίων τριάντα οκτώ ευρώ (288 238 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα της παρούσας δίκης, ισπανική εταιρία εκκοκκισμού ακατέργαστου βαμβακιού, ζητεί αποζημίωση για τις ζημιές που ισχυρίζεται ότι υπέστη ως αποτέλεσμα της εφαρμογής, κατά την περίοδο 2006/2007, του κεφαλαίου 10α του τίτλου IV του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003⁽¹⁾, το οποίο εισήχθη με το άρθρο 1, αριθμός 20, του κανονισμού (ΕΚ) 864/2004⁽²⁾. Με το κεφάλαιο 10α του τίτλου IV του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 καθιερώνονται κοινοί κανόνες για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και καθιερώνονται ορισμένα καθεστώτα στήριξης για τους γεωργούς.

Υπενθυμίζεται συναφώς ότι οι επίδικες διατάξεις ακυρώθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, που εκδόθηκε στην υπόθεση C-310/04, Ισπανία κατά Επιτροπής, λόγω παραβίασεως της αρχής της αναλογικότητας. Ωστόσο, η απόφαση αυτή ανέστειλε τα αποτελέσματα της ακυρώσεως μέχρι την έκδοση νέου κανονισμού και, έτσι, οι ως άνω διατάξεις εξακολούθησαν να εφαρμόζονται κατά την περίοδο 2006/2007.

Στηριζόμενη σε δύο εκθέσεις που ανατέθηκαν σε γραφείο οικονομικών μελετών, η αγωγή εξετάζει τις ζημιές που υπέστη ο κλάδος, καθόσον, εξαιτίας της εφαρμογής των ακυρωθεισών διατάξεων, κατά την περίοδο αναφοράς σημειώθηκε μεγάλη πτώση στον όγκο της παραγωγής ακατέργαστου βαμβακιού και, κατά συνέπεια, και στον όγκο του βαμβακιού που εκκοκκίστηκε από τη βιομηχανία. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το καθεστώς ενίσχυσης στο οποίο αναφέρονται οι επίδικες διατάξεις, ένα σημαντικό μέρος της ενίσχυσης (περίπου 65 %) αποσυνδέεται τελείως από την καλλιέργεια του βαμβακιού, με αποτέλεσμα ο γεωργός να εξακολουθεί να τη λαμβάνει, ακόμη και αν καλλιεργεί στις εκτάσεις του άλλα προϊόντα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η αναμενόμενη απόδοση από την καλλιέργεια του βαμβακιού σε έκταση ενός εκταρίου είναι κατώτερη από την αναμενόμενη απόδοση από άλλες καλλιέργειες στην ίδια έκταση. Η κατάσταση αυτή είχε ως αποτέλεσμα και τη μείωση των εσόδων από την εκμετάλλευση της εκκοκκιστικής βιομηχανίας.

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι στην επίδικη υπόθεση συντρέχουν οι απαιτούμενες από τη νομολογία προϋποθέσεις για να θεωρηθεί ότι στοιχειοθετείται εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 864/2004 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, και για την προσαρμογή του λόγω της προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 161, σ. 48).

Αγωγή της 26ης Ιουνίου 2007 — Agroquívir κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-218/07)

(2007/C 211/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Agroquívir, S. Coop. And. de Segundo Grado (Σεβίλλη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: Luis Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημίωσης και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους διακοσίων ογδόντα οκτώ χιλιάδων διακοσίων τριάντα οκτώ ευρώ (288 238 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2007 — DSV Road κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-219/07)

(2007/C 211/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ανώνυμη εταιρία DSV ROAD (εκπρόσωποι: A. Roelmans, A. Calewaert και R. de Wit, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 24ης Απριλίου 2007 σχετικά με την υπό στοιχεία REC 05/02, C(2007) 1776, αίτηση του Βασιλείου του Βελγίου, με την οποία απόφαση ορίστηκε ότι πρέπει να εισπραχθούν εκ των υστέρων οι εισαγωγικοί δασμοί ποσού 168 004,65 ευρώ που αποτελούν αντικείμενο της από 12 Αυγούστου 2002 αιτήσεως του Βασιλείου του Βελγίου και ότι δεν δικαιολογείται η διαγραφή των δασμών αυτών·

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εισήγε δισκέτες από την Ταϊλάνδη, για τις οποίες ίσχυε προτιμησιακό καθεστώς στο πλαίσιο γενικού προτιμησιακού συστήματος, καθόσον η εισαγωγή καλυπτόταν σύμφωνα με το άρθρο 80 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93⁽¹⁾ από πιστοποιητικό καταγωγής τύπου Α που είχε εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές της Ταϊλάνδης.

Η προσφεύγουσα είχε καταθέσει με κάθε τελωνειακή διασάφηση πιστοποιητικό τύπου Α που είχε εκδοθεί από τις αρχές της Ταϊλάνδης, οπότε οι βελγικές αρχές επιφύλαξαν προτιμησιακή δασμολογική μεταχείριση.

Ωστόσο, ορισμένα από τα πιστοποιητικά των αρχών της Ταϊλάνδης κηρύχθηκαν ανίχυρα, οπότε τα εμπορεύματα όταν εισήχθησαν στην ΕΕ δεν έπρεπε να τύχουν προτιμησιακής δασμολογικής μεταχείρισης.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή έκρινε ότι πρέπει να εισπραχθεί εκ των υστέρων η τελωνειακή οφειλή που γεννήθηκε εντεύθεν.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή έπρεπε να κρίνει ότι σύμφωνα με το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92⁽²⁾ δεν πρέπει να εισπραχθούν εκ των υστέρων δασμοί. Κατά την προσφεύγουσα, η έκδοση των πιστοποιητικών τύπου Α πρέπει να αποδοθεί σε λάθος των αρχών της Ταϊλάνδης και ουδόλως έχει αποδειχθεί ότι οι εξαγωγείς παρέδωσαν εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα πρόκειται για λάθος, καθόσον οι αρχές της Ταϊλάνδης γνώριζαν ή έπρεπε να γνωρίζουν ότι τα εμπορεύματα δεν μπορούσαν να τύχουν προτιμησιακής δασμολογικής μεταχείρισης.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να προχωρήσει στη διαγραφή των δασμών σύμφωνα με το άρθρο 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92, καθόσον επρόκειτο για ιδιαίτερες περιστάσεις.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2007 — Thomson Sales Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-225/07)

(2007/C 211/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Thomson Sales Europe (Boulogne-Billancourt, Γαλλία) (εκπρόσωποι: F. Goguel και F. Foucault, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να διατάξει, πριν αποφανθεί, να τεθεί στη διάθεση των διαδίκων το σύνολο των στοιχείων, εγγράφων, πρακτικών, επιστολών, προπαρασκευαστικών εργασιών κ.λπ. που αφορούν τη διαδικασία εκδόσεως των κανονισμών 2376/94 και 710/95 και

— ακυρώσει την απόφαση REM 03/05 της Επιτροπής, της 7ης Μαΐου 2007.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης REM 03/05 της Επιτροπής, της 7ης Μαΐου 2007, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι δεν δικαιολογείται διαγραφή των εισαγωγικών δασμών στη συγκεκριμένη περίπτωση της προσφεύγουσας. Η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατόπιν αιτήσεως απευθυνθείσας στην Επιτροπή από τις αρμόδιες γαλλικές αρχές, που ζήτησαν από την προσφεύγουσα να καταβάλει δασμούς αντανάμπινγκ για την εισαγωγή των έγχρωμων τηλεοπτικών δεκτών που κατασκευάζει η εγκατεστημένη στην Ταϊλάνδη θυγατρική της, ενώ η προσφεύγουσα είχε ζητήσει τη διαγραφή των εν λόγω δασμών βάσει του άρθρου 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (¹).

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μπορεί να τύχει του πλεονεκτήματος της διαγραφής βάσει του άρθρου 239 (ΕΟΚ) του κανονισμού 2913/92, καθόσον, κατά την άποψή της, πληροί τις δύο προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής.

Όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση (της συνδρομής εξαιρετικών περιστάσεων), η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στην περίπτωση της συντρέχουν πράγματι εξαιρετικές περιστάσεις που συνίστανται, αφενός, στη συμπεριφορά της Επιτροπής, η οποία αναθέωρησε τον τρόπο ερμηνείας των νομοθετικών διατάξεων περί καταγωγής των προϊόντων χωρίς να ενημερώσει προσηκόντως τις επιχειρήσεις και, αφετέρου, στη συμπεριφορά των αρμόδιων εθνικών αρχών, οι οποίες ακολούθησαν τη νέα μέθοδο που αποφάσισε να εφαρμόσει η Επιτροπή.

Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση του άρθρου 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 (την έλλειψη δόλου ή πρόδηλης αμέλειας), η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι επέδειξε πρόδηλη αμέλεια, καθόσον ήταν πεπεισμένη ότι μπορούσε ευλόγως να στηριχθεί στη στάση που τήρησαν αρχικώς οι υπηρεσίες της Επιτροπής, οι οποίες, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, είχαν αποφασίσει να μην εφαρμόσουν στην περίπτωση της με αυστηρό τρόπο τους κανόνες περί της καταγωγής των εμπορευμάτων, αλλά να της επιβάλουν προτιμησιακούς δασμούς αντανάμπινγκ για όλες τις συσκευές που κατασκευάζει και εξάγει η εγκατεστημένη στην Ταϊλάνδη θυγατρική της.

(¹) ΕΕ L 302, σ. 1.

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 18ης Απριλίου 2007 στην υπόθεση R 1611/2006-1,
- να διατάξει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) να καταχωρίσει το σήμα «PRANAHAUS» (αριθ. αίτησης: 4 839 916) στο μητρώο κοινοτικών σημάτων,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «PRANAHAUS» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16 και 35 (αριθ. αίτησης καταχώρισης: 4 839 916).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης καταχώρισης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), διότι δεν συντρέχει κανείς απόλυτος λόγος απαραδέκτου σε σχέση με την καταχώριση του σήματος που αφορά η αίτηση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-227/07)

(2007/C 211/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2007 — Prana Haus GmbH κατά ΓΕΕΑ (PRANAHAUS)

(Υπόθεση T-226/07)

(2007/C 211/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Prana Haus GmbH (Freibourg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. Hebeis, δικηγόρος)

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρωθεί η απόφαση 2007/243/EK της Επιτροπής, της 18ης Απριλίου 2007, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, καθότι μέρος αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής και
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Βασίλειο της Ισπανίας προσβάλλει την ως άνω απόφαση καθότι μέρος προβλέπει δημοσιονομική διόρθωση των πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της ενισχύσεως της παραγωγής μεταποιημένων προϊόντων με βάση την ντομάτα κατά τις οικονομικές χρήσεις 2003 και 2004, ύψους 4 090 316,46 ευρώ.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προσβάλλει τα εξής:

- παράβαση των άρθρων 2 και 3 του κανονισμού 729/70 ⁽¹⁾ και του άρθρου 2 του κανονισμού 1258/1999 ⁽²⁾, καθόσον δεν υφίστανται οι παρατυπίες που επικαλέστηκε η Επιτροπή σε σχέση, μεταξύ άλλων, με τους ελέγχους στα σημεία παραδόσεως των πρώτων υλών και, ειδικότερα, με την απουσία νυκτερινών ελέγχων από τους επιθεωρητές της Αυτόνομης Περιφέρειας της Extremadura, τη μη διατήρηση των αποδεικτικών ζυγίσεως και την μαζική υπογραφή των δελτίων παραδόσεως·
- επικουρικός, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, δεδομένου ότι η Επιτροπή αποφάσισε την επιβολή δημοσιονομικής διορθώσεως επί του συνόλου των παραδοθεισών ποσοτήτων ντομάτας, ενώ η ουσιώδης παρατυπία στην οποία στηρίζεται η διόρθωση υποτίθεται ότι αφορά μόνο τις ποσότητες που παραδόθηκαν κατά τις νυκτερινές ώρες και, άρα, υπάρχει η δυνατότητα να περιοριστεί η διόρθωση στις ποσότητες αυτές.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 160, σ. 103).

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2007 — Malheiro κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-228/07)

(2007/C 211/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ana Malheiro (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Ebrecht, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Γενικής Διευθύνσεως Προσωπικού και Διοικήσεως της Επιτροπής της 30ης Απριλίου 2007, περί απορρίψεως της πρωτοκολληθείσας στις 8 Ιανουαρίου 2007 διοικητικής της ενστάσεως, υπ' αριθ. R/6/07, με την οποία η προσφεύγουσα ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως της Γενικής Διευθύνσεως Προσωπικού και Διοικήσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως της χορηγήσεως επιδομάτων, πέραν της μειωμένης ημερήσιας αποζημιώσεως των 28,78 ευρώ·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα, για την περίοδο από 16 Νοεμβρίου 2006 έως 31 Οκτωβρίου 2008, αφενός, την πλήρη ημερήσια αποζημίωση των 115,09 ευρώ που προβλέπει η απόφαση της Επιτροπής της 1ης Ιουνίου 2006 περί της ρυθμίσεως της αποσπάσεως εθνικών εμπειρογνομόνων στις υπηρεσίες της Επιτροπής (C(2006) 2003), μειωμένη κατά το ποσό που αντιστοιχεί στις ημερήσιες αποζημιώσεις που εισέπραξε η προσφεύγουσα, και, αφετέρου, πρόσθετη μηνιαία αποζημίωση ύψους 542,55 ευρώ·
- να υποχρεώσει την καθής να επιστρέψει στην προσφεύγουσα τα έξοδα μετακομίσεως στα οποία υποβλήθηκε και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, η οποία εργάζεται στην Επιτροπή ως αποσπασθείσα εθνική εμπειρογνώμων, ζητεί να της καταβληθεί i) πλήρης ημερήσια αποζημίωση, αντί της μειωμένης ημερήσιας αποζημιώσεως που της χορηγεί η Επιτροπή και ii) μηνιαία αποζημίωση, αντί εξόδων μετακομίσεως.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι η προσφεύγουσα κατοικεί στις Βρυξέλλες επειδή ο σύζυγός της έχει την κατοικία του στον τόπο αυτό. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διαμονή της στις Βρυξέλλες έχει αμιγώς προσωρινό χαρακτήρα και ότι βαρύνεται όπως και οι λοιποί εθνικοί εμπειρογνώμονες με τα μειονεκτήματα που συνεπάγεται η προσωρινή φύση της αποσπάσεως.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και παρέβη το άρθρο 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, καθόσον το άρθρο 20, παράγραφος 3, στοιχείο β', της αποφάσεως της Επιτροπής περί της ρυθμίσεως της αποσπάσεως εθνικών εμπειρογνομόνων στις υπηρεσίες της Επιτροπής διακρίνει μεταξύ των έγγαμων αποσπασθέντων εθνικών εμπειρογνομόνων και εκείνων που είναι άγαμοι και, απλώς, συζούν με τρίτον.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι τόσο η διάκριση αυτή όσο και η συγκριτικά υψηλότερη, σε σχέση με εκείνη που χορηγείται στην ίδια, ημερήσια αποζημίωση που παρέχεται στους άγαμους άρρενες αποσπασθέντες εθνικούς εμπειρογνώμονες (είτε συζούν με τρίτον είτε όχι) συνιστούν παράβαση του άρθρου 141 ΕΚ και παραβίαση της αρχής της ισότητας των αμοιβών ανδρών και γυναικών εργαζομένων, καθώς και παράβαση των διατάξεων της οδηγίας 2000/78/ΕΚ⁽¹⁾ και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

(¹) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιουλίου η Maddalena Lebedef-Caroni κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 25 Απριλίου 2007 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-71/06, Lebedef-Caroni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-233/07 P)

(2007/C 211/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Maddalena Lebedef-Caroni (Senningerberg, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) (εκπρόσωποι: F. Frabetti, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της 25ης Απριλίου 2007 του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-71/06·
- Να δεχθεί τα αιτήματα της προσφεύγουσας πρωτοδικώς και, κατά συνέπεια, να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή στην υπόθεση F-71/06·
- Επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης·
- Να κρίνει επί όλων των δικαστικών εξόδων και να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή τους.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναίρεσεως, η αναιρεσείουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης περί απορριψεως της προσφυγής με την οποία ζήτησε την ακύρωση της εκθέσεως

εξελίξεως της σταδιοδρομίας (ΕΕΣ) της για την χρονική περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2004.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη ερμηνείας και εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών βάσει των οποίων έκρινε βάσιμες τις κρίσιμες εκτιμήσεις που είχαν γίνει δεκτές στην επίμαχη ΕΕΣ κατά της αναιρεσείουσας.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2007 — Koninklijke Grolsch κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-234/07)

(2007/C 211/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Koninklijke Grolsch NV (εκπρόσωποι: M.B.W. Biesheuvel, advocaat, και J.K. de Pree, advocaat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή τουλάχιστον εν μέρει την απόφαση που απευθύνθηκε στη Grolsch και εν πάση περιπτώσει κατά το μέρος που απευθύνθηκε στη Grolsch·
- να ακυρώσει ή επικουρικώς να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Grolsch·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 18ης Απριλίου 2007 σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 ΕΚ (Υπόθεση COMP/B-2/37.766 — Ολλανδική αγορά ζύθου), με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο στην προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα διατυπώνει τρεις αιτιάσεις σχετικά με τη διαδικασία. Πρώτον, η διαδικασία είχε άνευ λόγου μακρά διάρκεια, οπότε παραβιάστηκε η αρχή της εύλογης προθεσμίας. Δεύτερον, προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας, καθόσον δεν επετράπη στην προσφεύγουσα πρόσβαση στις απαντήσεις των άλλων μερών στην ανακοίνωση αιτιάσεων. Τρίτον, παραβιάστηκαν οι αρχές της χρηστής διοικήσεως, περιλαμβανομένων της αρχής της προνοίας και του τεκμηρίου αιδωότητας, καθόσον η Επιτροπή επέδειξε μεροληψία κατά την έρευνα, δεν έλαβε υπόψη απενοχοποιητικά στοιχεία και δεν διεξήγαγε πλήρη ή επιμελή έρευνα.

Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα διατυπώνει έξι αιτιάσεις κατά των επί της ουσίας διαπιστώσεων της Επιτροπής. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ, την υποχρέωση αιτιολογήσεως και τις αρχές της χρηστής διοικήσεως κατά τις διαπιστώσεις της σχετικά, πρώτον, με τον φερόμενο σκοπό των συναντήσεων, δεύτερον, με τη φερόμενη παρεμπόδιση κατανομή πελατών στον τομέα των ξενοδοχείων, εστιατορίων και καφετεριών και στον τομέα της οικιακής καταναλώσεως, τρίτον, με τον φερόμενο συντονισμό άλλων εμπορικών όρων, τέταρτον, με τη φερόμενη συμφωνία και/ή εναρμόνιση ως προς τις τιμές και τις αυξήσεις τιμών στον τομέα των ξενοδοχείων, εστιατορίων και καφετεριών και στον τομέα της οικιακής καταναλώσεως, περιλαμβανομένης της μπίρας που πωλείται υπό το σήμα του διανομέα, πέμπτον, με τη φερόμενη διάρκεια της παραβάσεως και, έκτον, με την υποτιθέμενη άμεση συμμετοχή της προσφεύγουσας στη φερόμενη παράβαση.

Τέλος, η προσφεύγουσα διατυπώνει τρεις αιτιάσεις, σχετικά με το ύψος του επιβληθέντος προστίμου. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾, καθόσον όταν εφαρμόσε το κατά νόμον ανώτατο όριο του 10 % έλαβε υπόψη κύκλο εργασιών στον οποίο περιλαμβάνονταν και ο ειδικός φόρος καταναλώσεως. Η προσφεύγουσα αντιτάσσεται και στον υπερβολικό χαρακτήρα του επιβληθέντος προστίμου, ο οποίος συνδέεται με το ότι η Επιτροπή παρέβλεψε τη μακρά διάρκεια της διαδικασίας και δεν συνέκρινε την παρούσα υπόθεση με την παράλληλη υπόθεση «Βελγική μπίρα»⁽²⁾.

(¹) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

(²) Υπόθεση IV/37.614/F3 PO/Interbrew και Alken-Maes (ΕΕ 2003, L 200, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2007 — Bavaria κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-235/07)

(2007/C 211/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bavaria NV (εκπρόσωποι: O.W. Brouwer, advocaat, D. Mes, advocaat, και A.C.E. Stoffer, advocaat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή τουλάχιστον εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Απριλίου 2007 σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 ΕΚ (Υπόθεση COMP/B-2/37.766 — Ολλανδική αγορά ζύθου — C(2007) 1697 οριστικό) κατά το μέρος που αφορά τη Bavaria NV·
- επικουρικώς, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Bavaria NV·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 18ης Απριλίου 2007 σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 ΕΚ (Υπόθεση COMP/B-2/37.766 — Ολλανδική αγορά ζύθου), με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο στην προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, πρώτον, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον η Επιτροπή παρέλειψε να διεξαγάγει πλήρη, επιμελή και αμερόληπτη έρευνα.

Δεύτερον, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ λόγω προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως, εσφαλμένης εφαρμογής του δικαίου κατά τον καθορισμό της παραβάσεως, παραβιάσεως του τεκμηρίου αθώοτητας, παραβιάσεως της αρχής της νομιμότητας και παραβάσεως της κατά το άρθρο 253 ΕΚ υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Τρίτον, η Επιτροπή εσφαλμένως καθόρισε τη διάρκεια της παραβάσεως.

Τέταρτον, η Επιτροπή κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾, τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές⁽²⁾, την αρχή της ισότητας και την αρχή της αναλογικότητας.

Πέμπτον, η προσφεύγουσα προβάλλει πρόδηλη υπέρβαση μιας εύλογης προθεσμίας για την έρευνα της Επιτροπής, η οποία διήρκεσε πάνω από επτά χρόνια.

Έκτον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση ουσιαστών τύπων, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, λόγω της αρνήσεως να επιτραπεί πρόσβαση τόσο στις απαντήσεις άλλων ζυθοποιείων στην ανακοίνωση αιτιάσεων όσο και σε μέρη του φακέλου της Επιτροπής που ήσαν ουσιώδους σημασίας για την άμυνα της προσφεύγουσας.

(¹) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

(²) Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3).

Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2007 — Γερμανία κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-236/07)

(2007/C 211/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και J. Möller)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— Να ακυρώσει την απόφαση C(2007) 1901 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2007, για την εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών κρατών μελών όσον αφορά δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 2006, καθόσον επιβαρύνει την προσφεύγουσα με ποσό ύψους 1 750 616,27 ευρώ.

— Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα της απόφασης της Επιτροπής C(2007) 1901 τελικό, της 27ης Απριλίου 2007, για την εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών κρατών μελών όσον αφορά δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 2006, και ζητεί την ακύρωσή της καθόσον την επιβαρύνει, κατά το ήμισυ, με ορισμένες επιστροφές λόγω εξαγωγής μη δυνάμενες να αναζητηθούν.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι η καθής εφάρμοσε εσφαλμένως τον κανόνα της κατ' αποκλίσην επιβαρύνσεως του κράτους μέλους με το ήμισυ της δαπάνης, που θέτει το άρθρο 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005⁽¹⁾. Κατά την προσφεύγουσα, η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις στις οποίες αναφέρεται η ανακοίνωση που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 595/91⁽²⁾.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής, σε ορισμένες από τις επίμαχες περιπτώσεις, παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, καθόσον αγνόησε τη δική της μονομερή δήλωση την περι-

ληφθείσα στα πρακτικά της 4ης Μαΐου 1995, η οποία την δεσμεύει.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1).
(²) Κανονισμός (ΕΟΚ) 595/91 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 1991, περί των ανωμαλιών και της ανάκτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών στα πλαίσια της χρηματοδότησης της κοινής γεωργικής πολιτικής ως και της οργανώσεως ενός συστήματος πληροφόρησης στον τομέα αυτό και περί κατάργησης του κανονισμού (ΕΟΚ) 283/72 (ΕΕ L 67, σ. 11).

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2007 — CityLine Hungary κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-237/07)

(2007/C 211/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CityLine Hungary Kft. (Vecsés, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: Á. Menyhei, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— Να ακυρώσει το άρθρο 2γ, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 375/2007 της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2007, ο οποίος δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 4ης Απριλίου 2007.

— Να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά του άρθρου 2γ, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1702/2003, όπως τροποποιήθηκε μέσω του κανονισμού (ΕΚ) 375/2007⁽¹⁾. Το ως άνω άρθρο αφορά τη συνέχιση χρήσεως ορισμένων αεροσκαφών νηολογημένων στα κράτη μέλη.

Η προσφεύγουσα, η οποία δραστηριοποιείται στην αεροπορική μεταφορά διαφόρων εμπορευμάτων, υποστηρίζει ότι οι βαλλόμενες διατάξεις του κανονισμού 375/2007 την αφορούν άμεσα και ατομικά.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 2γ του κανονισμού 375/2007 προσβάλλει τη γενική αρχή του δικαίου περί ασφαλείας δικαίου. Κατά την προσφεύγουσα, ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνδέει το προαπαιτούμενο της λειτουργικότητας των αεροσκαφών από γεγονός επελθόν στο παρελθόν. Ειδικότερα, από την προγενέστερη της προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση του οικείου κράτους μέλους νηολόγηση, γεγονός που, στην παρούσα υπόθεση, δεν μπορούσε να προβλεφθεί από τον κύκλο των διγομένων.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι το βαλλόμενο άρθρο του κανονισμού 375/2007 παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας την οποία καθιερώνει το άρθρο 5 ΕΚ. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη διάταξη συνιστά δυσανάλογο περιορισμό για τα πρόσωπα, τα αεροσκάφη των οποίων νηολογήθηκαν σε κράτος μέλος μετά την προσχώρησή του. Κατά την άποψη της, το άρθρο αυτό εισάγει διατάξεις και σύστημα προαπαιτούμενων που δεν είναι αναγκαία και λυσιτελή από απόψεως ασφαλείας της αεροπλοΐας και βγαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης ΕΚ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 375/2007 της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2007, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1702/2003 σχετικά με τον καθορισμό εκτελεστικών κανόνων για την πιστοποίηση αξιοπλοΐας και για την περιβαλλοντική πιστοποίηση αεροσκαφών και των σχετικών προϊόντων, εξαρτημάτων και εξοπλισμού, καθώς και για την πιστοποίηση φορέων σχεδιασμού και παραγωγής (ΕΕ L 94 της 4.4.2007, σ. 32).

Προσφυγή-αγωγή της 11ης Ιουλίου 2007 — Ristic κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-238/07)

(2007/C 211/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-Ενάγουσες: Ristic AG (Burgthann, Γερμανία), Piratic Meeresfrüchte Import GmbH (Burgthann, Γερμανία), Prime Catch Seafood GmbH (Burgthann, Γερμανία) και Rainbow Export Processing S.A. (Σαν Χοσέ, Κόστα Ρίκα) (εκπρόσωπος: H. Schmidt, δικηγόρος)

Καθής-Εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2007/362/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 2007, σύμφωνα με το άρθρο 231, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, καθώς και η απόφαση αυτή τροποποίησε την απόφαση 2004/432/ΕΚ, διαγράφοντας την Κόστα Ρίκα από το παράρτημα αυτής, από την πρώτη στήλη με τον κωδικό της ISO-2, από τη δεύτερη στήλη με την ονομασία της και απαλείφοντας

από την όγδοη στήλη την ένδειξη «X», η οποία υποδήλωνε ότι, δυνάμει της απόφασης 2004/432, επιτρέπεται η εισαγωγή στην Ευρωπαϊκή Ένωση ζώων και προϊόντων ζωικής προελεύσεως από υδατοκαλλιέργειες, προελεύσεως Κόστα Ρίκα·

- να διαπιστώσει ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υποχρεούται να αποκαταστήσει τη ζημία που προκάλεσε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες η απόφαση της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες αμφισβητούν το κύρος της απόφασης 2007/362 της Επιτροπής (¹), καθώς και διέγραψε την Κόστα Ρίκα από τον πίνακα τρίτων χωρών των οποίων εγκρίθηκαν τα σχέδια επιτήρησης καταλοίπων όσον αφορά τα ζώα και τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως τα προερχόμενα από υδατοκαλλιέργειες.

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες είναι επιχειρήσεις απασχολούμενες κυρίως με τη μεταποίηση και την πώληση γαρίδων υδατοκαλλιέργειας προερχομένων από εκμεταλλεύσεις ευρισκόμενες στην Κόστα Ρίκα και στον Ισημερινό. Υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τις αφορά άμεσα και ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν, ιδίως, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι σύννομη, λόγω της παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας. Προβάλλουν, επίσης, προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της καθής.

(¹) Απόφαση 2007/362/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 2007, για την τροποποίηση της απόφασης 2004/432/ΕΚ σχετικά με την έγκριση των σχεδίων επιτήρησης καταλοίπων των τρίτων χωρών σύμφωνα με την οδηγία 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2007) 2088] (ΕΕ L 138, σ. 18).

Αγωγή της 9ης Ιουλίου 2007 — Pathé Distribution κατά ΕΑΕΕΑ

(Υπόθεση T-239/07)

(2007/C 211/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Pathé Distribution SAS (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Deprez, δικηγόρος)

Εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού (ΕΑΕΕΑ)

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αποφανθεί ότι η εκ μέρους του EACEA καταγγελία της συμβάσεως 2006-09120304D1021001FD1507 δεν ήταν έγκυρη και ότι η σύμβαση αυτή εξακολουθεί να ισχύει και
- να υποχρεώσει τον EACEA να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 9 737 ευρώ που της οφείλει βάσει της εν λόγω συμβάσεως.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την αγωγή αυτή, η οποία ασκήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου βάσει ρήτρας διαιτησίας, η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει τον εναγόμενο οργανισμό να της καταβάλει το ποσό που αντιστοιχεί στο υπόλοιπο που της οφείλει βάσει της συμβάσεως 2006-09120304D1021001FD1507, η οποία αφορούσε την κοινοτική χρηματοοικονομική ενίσχυση σχεδίου διανομής ενός φιλμ υπό μορφή βιντεογραφικού υποθέματος και συνήφθη στο πλαίσιο του εγκριθέντος με την απόφαση 2000/821/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου προγράμματος «MEDIA Plus».

Η σύμβαση συνήφθη στις 27 Ιουνίου 2006, οπότε ο εναγόμενος οργανισμός προκάτεβαλε στην ενάγουσα ένα ποσό σύμφωνα με τους όρους της συμβάσεως. Στις 8 Μαΐου 2007, ο εναγόμενος οργανισμός απέστειλε στην ενάγουσα έγγραφο περί καταγγελίας της συμβάσεως για τον λόγο ότι ενώ το συνολικό πραγματικό κόστος του σχεδίου υπολείπταν του κατ' εκτίμηση προϋπολογισμού του η ενάγουσα δεν παρέσχε, συναφώς, γραπτές διευκρινίσεις κατά την υποβολή της σχετικής δημοσιονομικής εκθέσεως, οπότε ο εναγόμενος οργανισμός ζήτησε την επιστροφή της προκαταβολής. Η ενάγουσα υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι, σύμφωνα με τους όρους της συμβάσεως, η συνδρομή του εναγόμενου οργανισμού για την υλοποίηση του σχεδίου πρέπει να καλύπτει το 50 % του πραγματικού κόστους της διανομής υπό τη μορφή βιντεογραφικού υποθέματος και ζητεί, συνεπώς, την καταβολή του οφειλόμενου υπολοίπου.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η καταγγελία της συμβάσεως ήταν παράτυπη και αβάσιμη, καθόσον ο εναγόμενος οργανισμός δεν τήρησε τους όρους της συμβάσεως περί του τρόπου καταγγελίας της και, ιδίως, δεν έταξε στην ενάγουσα προθεσμία για να υποβάλει τις παρατηρήσεις σχετικά με την εξέλιξη της εκτελέσεως της συμβάσεως. Κατά την άποψη της ενάγουσας, το Πρωτοδικείο πρέπει να αποφανθεί ότι η σύμβαση αυτή εξακολουθεί να ισχύει.

Επιπλέον, η ενάγουσα αμφισβητεί το βάσιμο των λόγων καταγγελίας της συμβάσεως που προέβαλε ο εναγόμενος οργανισμός, ήτοι τη μη-εκτέλεση των συμβατικών της υποχρεώσεων.

(¹) Απόφαση 2000/821/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2000, για την εφαρμογή προγράμματος για την ενθάρρυνση της ανάπτυξης, της διανομής και της προώθησης των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων (MEDIA Plus — Ανάπτυξη, διανομή και προώθηση) (2001-2005) (ΕΕ L 336, σ. 82).

Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2007 — Heineken Nederland και Heineken κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-240/07)

(2007/C 211/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Heineken Nederland BV και Heineken NV (εκπρόσωποι: T. Ottervanger, advocaat, και M.A. de Jong, advocaat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή τουλάχιστον εν μέρει την απόφαση που απευδύνθηκε και στις προσφεύγουσες·
- να ακυρώσει ή τουλάχιστον να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 18ης Απριλίου 2007 σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 ΕΚ (Υπόθεση COMP/B-2/37.766 — Ολλανδική αγορά ζύθου), με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο στις προσφεύγουσες.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες διατυπώνουν κατ' αρχάς ορισμένες αιτιάσεις σχετικά με τη διαδικασία. Πρώτον, προβάλλουν παράβαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως κατά την έρευνα και του άρθρου 27 του κανονισμού 1/2003, καθόσον η Επιτροπή δεν επέτρεψε πρόσβαση στα αμυντικά έγγραφα των άλλων επιχειρήσεων. Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν διεξήγαγε επιμελή και αμερόληπτη έρευνα. Τρίτον, προβάλλουν παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας λόγω της συμπεριφοράς του αρμοδίου επιτρόπου για τον ανταγωνισμό. Τέταρτον, η Επιτροπή υπερέβη μια εύλογη προθεσμία, οπότε προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν επίσης παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ. Συναφώς, προβάλλουν, πρώτον, ελλιπή αναζήτηση αποδείξεων καθώς και παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Δεύτερον, αμφισβητούν ότι πρόκειται για συμφωνίες και/ή εναρμονισμένες πρακτικές. Τρίτον, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή καθόρισε εσφαλμένως τη διάρκεια της φερόμενης παραβάσεως.

Επιπρόσθετα, οι προσφεύγουσες διατυπώνουν ορισμένες αιτιάσεις σχετικά με τον καθορισμό του ύψους του προστίμου. Πρώτον, προβάλλουν παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, εσφαλμένη εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων, παραβίαση της αρχής της ισότητας, παραβίαση της αρχής της βεβαιότητας δικαίου, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή εσφαλμένως καθόρισε τη σοβαρότητα της παραβάσεως, ιδίως λόγω εσφαλμένου καθορισμού της φύσεως της παραβάσεως, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τον αμελητέο αντίκτυπο στην αγορά και εσφαλμένως καθόρισε τη σχετική γεωγραφική αγορά. Επί πλέον, η Επιτροπή εσφαλμένως καθόρισε το σημείο αφετηρίας του προστίμου, τον αποτρεπτικό συντελεστή και τη διάρκεια. Περαιτέρω, η Επιτροπή έλαβε ανεπαρκώς υπόψη τις ελαφρυντικές περιστάσεις, ενώ η υπέρ του δέον μακρά διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας οδήγησε σε δυσανάλογα υψηλό πρόστιμο καθόσον εν τω μεταξύ έγινε πιο σκληρή η πολιτική της Επιτροπής σχετικά με το ύψος των προστίμων.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι είναι δυσανάλογα χαμηλή η μείωση του προστίμου στην οποία η Επιτροπή προέβη λόγω της υπέρ το δέον μακράς διοικητικής διαδικασίας.

λειτουργίας προς εξορθολογισμό της παραγωγής» (άρθρο 1, σημείο 4, και άρθρο 2, σημείο 4, της αποφάσεως).

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη στα πλαίσια της παρούσας δίκης απόφαση θεώρησε ως ασυμβίβαστο προς την οδηγία 2003/87 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και με την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, το εθνικό σχέδιο κατανομής το οποίο κοινοποίησε η Ιταλία με έγγραφο της 15ης Δεκεμβρίου 2006.

Το αμφισβητούμενο ειδικότερα σημείο αφορά τη δυνατότητα του διαχειριστή να διατηρεί τμήμα των κατανεμημένων ποσοτώσεων σε περίπτωση παύσεως λειτουργίας, λόγω διαδικασίας εξορθολογισμού, των εγκαταστάσεων παραγωγής ή τμημάτων αυτών.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι:

— Η καθής επιβάλλει πεπλανμένως την κύρωσή της υπό τη μορφή της «διορθωτικής προσαρμογής της κατανομής», αποκλείοντας τη δυνατότητα των αποκαλούμενων «εκ των υστέρων διευθετήσεων». Συναφώς, η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι η ως άνω μορφή διευθετήσεων ενδέχεται να οδηγήσει σε στρέβλωση της αγοράς και να δημιουργεί ανασφάλεια για τις επιχειρήσεις, παραβιάζοντας το υπ' αριθ. 10 κριτήριο του παραρτήματος III της ως άνω οδηγίας. Κατά την προσφεύγουσα, επιδιώκεται μάλλον η αποφυγή της απωλείας του δικαιώματος επί των ποσοτώσεων που αποτελούν αντικείμενο της κατανομής και ως εκ τούτου της απωλείας της νομικής ικανότητας οι ως άνω ποσότητες να διατίθενται προς χρήση σε άλλες εγκαταστάσεις. Επιδιώκεται κατ' ουσία η αποφυγή της παρεμποδίσεως της ελεύθερης οργάνωσης και εφαρμογής του υποκειμενικού δικαιώματος της επιχειρήσεως, παρεμποδίσεως η οποία θα αντέκειτο άλλωστε προς την αρχή της λογικής, της αναλογικότητας και της προστασίας του περιβάλλοντος και του ανταγωνισμού κατά τα άρθρα 5, 174 και 157 της Συνθήκης ΕΚ.

— Η προσβαλλόμενη απόφαση αντικείται επίσης και προς την λογική ακολουθία στην οποία θεμελιώνεται. Διευκρινίζεται συναφώς ότι, με την τέταρτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η ίδια η Επιτροπή παραδέχεται ότι η οδηγία προβλέπει τη δυνατότητα των κρατών μελών να επιφέρουν προσαρμογές υπό την προϋπόθεση ότι το αποτέλεσμα της προσαρμογής δεν χαρακτηρίζεται από αναδρομικότητα και δεν βλάπτει τη λειτουργία του κοινοτικού συστήματος. Στην προκειμένη περίπτωση, ακριβώς, ο διαχειριστής των εγκαταστάσεων που δεν λειτουργούν εξακολουθεί να συνεισφέρει και να ενεργεί μέσω των άλλων εγκεκριμένων εγκαταστάσεων. Ως εκ τούτου, κατά τα λεγόμενα της ίδιας της Επιτροπής, πρόκειται για περίπτωση δεκτική «προσαρμογής της κατανομής».

— Η καθής δεν αιτιολόγησε τη συλλογιστική που ακολούθησε προκειμένου να εκτιμήσει ότι ο επικρινόμενος μηχανισμός είναι ασυμβίβαστος ως «ex-post adjustment».

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2007 — Buzzi Unicem κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-241/07)

(2007/C 211/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Buzzi Unicem SpA (εκπρόσωποι: C. Vivani και M. Vellano, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 15ης Μαΐου 2007 επί του εθνικού σχεδίου κατανομής των ποσοτώσεων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, το οποίο κοινοποίησε η Ιταλία κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου -κατά παράβαση της Συνθήκης ΕΚ και των αρχών και κανόνων δικαίου που θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογή της- καθό μέτρο απαιτεί την τροποποίηση του εθνικού σχεδίου κατανομής σχετικά με την κατάργηση της δυνατότητας λήψεως μέτρων εξορθολογισμού προβλεπόντων ότι ο διαχειριστής μπορεί να διατηρεί ένα μέρος των κατανεμημένων ποσοτώσεων σε περίπτωση «παύσεως της

— Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, υπό το φως των όσων εκτίθενται στην απόφαση της Επιτροπής να εγκρίνει το εθνικό σχέδιο κατανομής για το Ηνωμένο Βασίλειο.

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2007 — Weiler κατά ΓΕΕΑ — CISQ (Q2WEB)

(Υπόθεση T-242/07)

(2007/C 211/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Dieter Weiler (Pulheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, T. Dolde και A. Renck, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) υπ' αριθ. R 893/2005-1, της 29ης Μαρτίου 2007, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα και να επιβάλλει συναφώς την καταβολή των εξόδων για την παρέμβαση ενώπιον του τμήματος προσφυγών στο καθού και στην παρεμβαίνουσα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Το λεκτικό σήμα «Q2WEB» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 38 και 42 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 2 418 150).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων.

Αιτούσα την ακύρωση κοινοτικού σήματος: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali.

Σήματα των οποίων δικαιούχος είναι η αιτούσα: Το λεκτικό σήμα «QWEB» για υπηρεσίες της κλάσης 42 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 1 772 078), το εικονιστικό σήμα «QWEB» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 38 και 42 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 1 871 201) και το λεκτικό σήμα «QWEBMARK» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 38 και 42 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 1 771 963).

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ακύρωση του σχετικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται με την προσφυγή: Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, διότι τα εμπλεκόμενα σήματα δεν εμφανίζουν οπτική, φωνητική και εννοιολογική ομοιότητα και επιπλέον υπάρχουν αρκετές διαφορές μεταξύ των σχετικών σημείων, ώστε να αποκλείεται ο κίνδυνος σύγχυσης των σχετικών καταναλωτών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2007 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-243/07)

(2007/C 211/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: E. Ośniewska-Tamecka)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση 2007/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2007, για τον προσδιορισμό πλεοναζόντων αποθεμάτων γεωργικών προϊόντων άλλων από τη ζάχαρη και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της εξάλειψής τους σε σχέση με την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2007) 1979]⁽¹⁾, όσον αφορά την Πολωνία·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση καθορίζει τις ποσότητες των γεωργικών προϊόντων που ευρίσκοντο υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας στην Πολωνία κατά τον χρόνο της προσχωρήσεώς της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα οποία υπερβαίνουν την ποσότητα που μπορεί

να θεωρηθεί κανονικό απόδεμα εκ μεταφοράς, και ορίζει ότι η Πολωνία πρέπει να επιβαρυνθεί με το «κόστος για την εξάλειψη των πλεονασματικών ποσοτήτων [...] αυτών των προϊόντων».

Η προσφεύγουσα στηρίζει τη στρεφόμενη κατά της αποφάσεως αυτής προσφυγή ακυρώσεως σε δύο λόγους: παραβίαση του παραρτήματος IV, κεφάλαιο 4, σημείο 4, της Πράξεως Προσχωρήσεως ⁽²⁾, λόγω ελλείψεως εξουσιοδοτήσεως της Επιτροπής να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της εξουσιοδοτήσεως που της παρέχει το παράρτημα IV, κεφάλαιο 4, σημείο 4, της Πράξεως Προσχωρήσεως, καθόσον με την απόφαση τροποποιούνται τα συμφωνηθέντα στην Πράξη Προσχωρήσεως διά της επιβολής χρηματικών ποινών μη προβλεπομένων στην Πράξη Προσχωρήσεως. Επίσης, η προσβαλλόμενη απόφαση έρχεται σε αντίθεση με την απορρέουσα από την Πράξη Προσχωρήσεως αρχή κατά την οποία τα κράτη μέλη οφείλουν να μεριμνήσουν για την πραγματική εξάλειψη των πλεονασματικών ποσοτήτων γεωργικών προϊόντων των ευρισκομένων υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της επικράτειάς τους κατά τον χρόνο της προσχωρήσεως.

Προς στήριξη της αιτιάσεως περί παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι επιδιωκόμενοι με την προσβαλλόμενη απόφαση σκοποί είναι αντιφατικοί και νομικώς αδικαιολόγητοι. Επίσης, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνιστά μέσο πρόσφορο για τον υπολογισμό του κόστους εξάλειψεως των πλεονασματικών ποσοτήτων. Επιπροσθέτως, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει σημαντικά λάθη όσον αφορά τον προσδιορισμό των πλεονασματικών ποσοτήτων που ευρίσκοντο στην Πολωνία υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας, παραλείπουσα να υπολογίσει τις πλεονασματικές ποσότητες τις οποίες εξάλειψε η Πολωνία, με δική της επιβάρυνση, μετά την προσχώρηση. Με την απόφαση καταλογίζεται στην Πολωνία το κόστος για την εξάλειψη πλεονασματικών ποσοτήτων το οποίο δεν βάρυνε πράγματι την Κοινότητα, με αποτέλεσμα τον αδικαιολόγητο πλουτισμό της Κοινότητας εις βάρος της Πολωνίας. Εξάλλου, δεν ήταν αναγκαία η έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον δεν παρατηρήθηκε καμία διατάραξη των γεωργικών αγορών μετά την προσχώρηση της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεδομένου ότι έχει παρέλθει αρκετός χρόνος από την ημερομηνία της προσχωρήσεως. Μολονότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στην Πράξη Προσχωρήσεως, δεν συμβάλλει στην επίτευξη ενός από τους ταχθέντες στον γεωργικό τομέα σκοπούς.

⁽¹⁾ ΕΕ L 138, σ. 14.

⁽²⁾ Πράξεις περί των όρων προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2003, L 236, σ. 33).

Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Campo de Cartagena κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-244/07)

(2007/C 211/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: S.A.T., «Campo de Cartagena» (Murcia, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημιώσεως και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους διακοσίων ογδόντα οκτώ χιλιάδων διακοσίων τριάντα οκτώ ευρώ (288 238 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Virsa κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-245/07)

(2007/C 211/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Virsa, S. Coop. L. (Murcia, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημίωσης και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους ενός εκατομμυρίου εξακοσίων πενήντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων δέκα ευρώ (1 655 410 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Coesagro κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-246/07)

(2007/C 211/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: S. Coop. And. Ecijana de Servicios Agropecuarios (Coesagro) (Σεβίλλη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημίωσης και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους ενός εκατομμυρίου τριάντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων εξήντα έξι ευρώ (1 035 466 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Προσφυγή της 11ης Ιουλίου 2007 — Σλοβακία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-247/07)

(2007/C 211/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Σλοβακίας (εκπρόσωπος: J. Čorba)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθ' ο μέτρο αφορά την προσφεύγουσα ή, σε περίπτωση κατά την οποία το Πρωτοδικείο κρίνει ότι είναι αναγκαίο ή ενδεδειγμένο, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2007, για τον προσδιορισμό πλεοναζόντων αποθεμάτων γεωργικών προϊόντων εκτός από τη ζάχαρη και για τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της εξαλείψεώς τους σε σχέση με την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας⁽¹⁾, όπως διορθώθηκε στις 25 Μαΐου 2007. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή καθόρισε τις ποσότητες ορισμένων οπωροκηπευτικών προϊόντων και ρυζιού που βρίσκονταν σε ελεύθερη κυκλοφορία στο έδαφος της Δημοκρατίας της Σλοβακίας κατά την ημερομηνία προσχωρήσεώς της και υπερέβαιναν τις ποσότητες που μπορούσαν να θεωρηθούν ως κανονικό απόθεμα εκ μεταφοράς την 1η Μαΐου 2004. Παράλληλα, η Επιτροπή καθόρισε σε 3,634 εκατομμύρια ευρώ το ύψος του ποσού με το οποίο επιβαρύνεται η προσφεύγουσα προς κάλυψη των εξόδων που συνδέονται με την εξάλειψη των ως άνω ποσοτήτων.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής δεν διέθετε την εξουσία εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν η καθής είχε το δικαίωμα να καθορίσει τα πλεονασματικά αποθέματα στο έδαφος της Δημοκρατίας της Σλοβακίας και να την επιβαρύνει δημοσιονομικώς με τα συνδεδεμένα με τα υποτιθέμενα αυτά πλεονασματικά αποθέματα έξοδα, παραβίασε τη Συνθήκη Προσχωρήσεως⁽²⁾, καθότι δεν ενήργησε σύμφωνα με την ορθή νομική βάση, ήτοι το άρθρο 41 της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως⁽³⁾.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής παραβίασε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τη Συνθήκη Προσχώρησης, καθώς και τις γενικές αρχές περί αναλογικότητας και ασφαλείας δικαίου καθ' ο μέτρο δεν απέδειξε ότι η Κοινότητα υπέστη το κόστος ή οποιαδήποτε άλλη ζημία λόγω της μη εξαλείψεως των πλεονασματικών αποθεμάτων εκ μέρους της προσφεύγουσας, δεν θέσπισε εγκαίρως ενδεδειγμένο νομικό καθεστώς σχετικά με την εξάλειψη των πλεονασματικών αποθεμάτων της αγοράς της προσφεύγουσας, ούτε σχετικά με τις λεπτομέρειες καθορισμού των πλεονασματικών αποθεμάτων και υπολογισμού του κόστους με το οποίο επιβαρύνεται η προσφεύγουσα.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, λόγω ανεπαρκούς αιτιολογήσεως, παραβιάστηκαν ουσιαστικές τύποι.

(¹) Απόφαση 2007/361/ΕΚ (ΕΕ L 138 της 30.5.2007, σ. 14).

(²) Συνθήκη για την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 17).

(³) Πράξη περί των όρων προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 33).

Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2007 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-248/07)

(2007/C 211/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: T. Boček)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής στο σύνολό της·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που αφορά την Τσεχική Δημοκρατία·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιστρέψει τα ποσά που καταβλήθηκαν·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής C(2007) 1979 τελικό, της 4ης Μαΐου 2007, για τον προσδιορισμό πλεοναζόντων αποθεμάτων γεωργικών προϊόντων άλλων από τη ζάχαρη και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της εξαλείψεώς τους σε σχέση με την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας (¹). Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή καθόρισε τις ευρισκόμενες, την ημερομηνία προσχώρησης, σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Τσεχική Δημοκρατία ποσότητες κρέατος, φρούτων και ρυζιού που υπερβαίνουν τις ποσότητες οι οποίες μπορούσε να θεωρηθεί ότι την 1η Μαΐου 2004 συνιστούσαν κανονικό απόθεμα εκ μεταφοράς. Συγχρόνως, καταλόγισε στην προσφεύγουσα το ποσό των 12 287 000 ευρώ λόγω του κόστους της εξαλείψεως των ποσοτήτων αυτών.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, καθορίζοντας στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία στηρίζεται στο παράρτημα IV, κεφάλαιο 4, παράγραφος 4, της Πράξεως περί των όρων προσχώρησης (²), τα χρηματικά ποσά που τα νέα κράτη μέλη οφείλουν να καταβάλουν στον κοινοτικό προϋπολογισμό σχετικά με τη συνολική ποσότητα των αποθεμάτων των γεωργικών προϊόντων, παρέβη τη διάταξη αυτή.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, ακόμη και αν η Επιτροπή είχε την εξουσία να λάβει το επίμαχο μέτρο βάσει του παραρτήματος IV, κεφάλαιο 4, παράγραφος 4, της Πράξεως περί των όρων προσχώρησης, με τη λήψη του μέτρου αυτού η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον το εν λόγω μέτρο δεν ήταν αναγκαίο, ή ακριβέστερα δεν ήταν κατάλληλο, σε σχέση με τον σκοπό της υποχρεώσεως εξαλείψεως των πλεοναζόντων αποθεμάτων.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καθής, μη ορίζοντας την έννοια του κανονικού αποθέματος εκ μεταφοράς και εκδίδοντας με αδιαφανή τρόπο την προσβαλλόμενη απόφαση, παρέβη το παράρτημα IV, κεφάλαιο 4, παράγραφος 2, της Πράξεως περί των όρων προσχώρησης, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 ΕΚ, καθώς και την αρχή της βεβαιότητας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, μη λαμβάνοντας υπόψη στην προσβαλλόμενη απόφαση όλες τις περιστάσεις που ασκούσαν επιρροή, παρέβη το παράρτημα IV, κεφάλαιο 4, παράγραφος 2, της Πράξεως περί των όρων προσχώρησης.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής, μη παραθέτοντας επαρκή αιτιολογία για την απόφασή της, παρέβη το παράρτημα IV, κεφάλαιο 4, παράγραφος 2, της Πράξεως περί των όρων προσχώρησης.

(¹) ΕΕ L 138 της 30ης Μαΐου 2007, σ. 14.

(²) Πράξη περί των όρων προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 236 της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, σ. 33).

Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Sungro κατά Συμβουλίου και Επιτροπής**(Υπόθεση T-252/07)**

(2007/C 211/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Sungro S.A. (Córdoba, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημίωσης και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους τριάντα επτά χιλιάδων εκατόν ογδόντα οκτώ ευρώ (37 188 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas κατά Συμβουλίου και Επιτροπής**(Υπόθεση T-253/07)**

(2007/C 211/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas, S.A. (Córdoba, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημίωσης και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους ενός εκατομμυρίου εκατόν δέκα έξι χιλιάδων εξακοσίων εξήντα επτά ευρώ (1 116 667 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Pinzón κατά Συμβουλίου και Επιτροπής**(Υπόθεση T-254/07)**

(2007/C 211/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: S. Coop. And. Agrícola y Ganadera de Pinzón (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημίωσης και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους ενός εκατομμυρίου διακοσίων ενενήντα οκτώ χιλιάδων οκτακοσίων εξήντα ενός ευρώ (1 298 861 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Algodonera de Palma κατά Συμβουλίου και Επιτροπής**(Υπόθεση T-255/07)**

(2007/C 211/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Algodonera de Palma, S.A. (Córdoba, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημίωσης και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους δύο εκατομμυρίων δύο χιλιάδων τριακοσίων σαράντα τεσσάρων ευρώ (2 002 344 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, *Las Palmeras* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2007 — *People's Mojahedin Organization of Iran* κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-256/07)

(2007/C 211/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *People's Mojahedin Organization of Iran* (Auvers sur Oise, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. P. Spritzer, δικηγόρος, και D. Vaughan, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου, κατά το μέτρο που την αφορά και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379/ΕΚ και 2006/1008/ΕΚ (1), καθόσον εξακολουθεί να περιλαμβάνεται στον περιεχόμενο στην εν λόγω απόφαση κατάλογο προσώπων, ομάδων και οντοτήτων στα οποία έχει επιβληθεί το ειδικό περιοριστικό μέτρο της δεσμεύσεως κεφαλαίων και άλλων χρηματοοικονομικών πόρων.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, καθόσον το Συμβούλιο στηρίχθηκε στο ότι το όνομά της περιλαμβανόταν στον

σχετικό κατάλογο της αποφάσεως 2006/379/ΕΚ, η οποία θα έπρεπε, εντούτοις, να έχει ακυρωθεί ή τροποποιηθεί κατόπιν της αποφάσεως του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-228/02, *Organisation des Modjahedines du reuple d'Iran* κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Συλλογή 2006). Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, το Συμβούλιο όφειλε να αφαιρέσει το όνομά της από τον κατάλογο αυτό.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα προβάλλει προσβολή του δικαιώματός της ακροάσεως και παράβαση εκ μέρους του Συμβουλίου της υποχρεώσεώς του αιτιολογήσεως της επίμαχης αποφάσεως.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε πραγματικά περιστατικά προγενέστερα του έτους 2001, ενώ το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη του τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία αφορούσαν τα μεταγενέστερα του 2001 έτη.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας.

(1) ΕΕ 2007, L 169, σ. 58.

Προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις κανονισμούς 17 Ιουλίου 2007

(Υπόθεση T-257/07)

(2007/C 211/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues, R. Loosli και A.-L. During)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει το σημείο 3) του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 727/2007 της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2007 (1), για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, III, VII και X του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (2), καθόσον προσθέτει, στο κεφάλαιο Α του εν λόγω παραρτήματος VII, τα σημεία 2.3., στοιχείο β', περίπτωση iii), 2.3., στοιχείο δ', και 4·
- Επικουρικώς, στην υποθετική περίπτωση που το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η εν λόγω αίτηση μερικής ακυρώσεως δεν είναι παραδεκτή, να ακυρώσει πλήρως τον κανονισμό 727/2007·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση, ή επικουρικώς την πλήρη ακύρωση, του κανονισμού (ΕΚ) 727/2007 της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2007, για τη θέσπιση λιγότερο δεσμευτικών μέτρων εποπτείας και εξαλείψεως ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών, σε σχέση με τα μέτρα του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις πρέπει να ακυρωθούν λόγω προσβολής της αρχής της προληψίως όσον αφορά την αξιολόγηση και τη διαχείριση του κινδύνου.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της προληψίως στο στάδιο της αξιολόγησής του κινδύνου, αγνοώντας τις επιστημονικές αβεβαιότητες οι οποίες, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, υφίστανται όσον αφορά τόσο τον κίνδυνο μετάδοσης στον άνθρωπο μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών πλην της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών, όσο και την αξιοπιστία των ελέγχων επί των οποίων η Επιτροπή στηρίχθηκε για τη θέσπιση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παραβίασε επίσης την αρχή της προληψίως στο στάδιο διαχείρισής του κινδύνου, καθόσον βάσει των προσβαλλόμενων διατάξεων δεν μπορεί να οριστεί ο κίνδυνος και μάλιστα θα μπορούσαν να τον επιδεινώσουν. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η επιδείνωση του προκληθέντος από τις προσβαλλόμενες διατάξεις κινδύνου δεν δικαιολογεί το προσδοκώμενο συναφώς όφελος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 165, σ. 8.

⁽²⁾ ΕΕ L 147, σ. 1.

Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Campo de Alcalá del Rio κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-258/07)

(2007/C 211/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: S. Coop. And. de Productores del Campo de Alcalá del Rio (Σεβίλλη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημιώσεως και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους ενός εκατομμυρίου τριάντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων εξήντα έξι ευρώ (1 035 466 EUR) και

— να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Algusa Algodonera Utrerana κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-259/07)

(2007/C 211/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Algusa Algodonera Utrerana, S.A. (Σεβίλλη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημιώσεως και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους επτακοσίων είκοσι μιας χιλιάδων τριακοσίων πενήντα πέντε ευρώ (721 355 EUR) και

— να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Αγωγή της 17ης Ιουλίου 2007 — Las Marismas de Lebrija κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-260/07)

(2007/C 211/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Las Marismas de Lebrija, S. Coop. And. (Σεβίλλη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Ortiz Blanco, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί με την απόφασή του την αγωγή αποζημίωσης και να αναγνωρίσει, βάσει του 288 ΕΚ, το δικαίωμα της ενάγουσας να λάβει οικονομική αποζημίωση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή εις ολόκληρον συνολικού ύψους ενός εκατομμυρίου πεντακοσίων εβδομήντα πέντε χιλιάδων εκατόν είκοσι δύο ευρώ (1 575 122 EUR) και
- να καταδικάσει τα εναγόμενα κοινοτικά όργανα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με εκείνα της υποθέσεως T-217/07, Las Palmeras κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.

Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή κατά Banca di Roma

(Υπόθεση T-261/07)

(2007/C 211/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Colabianchi, δικηγόρος, F. Amato και M. Wilderspin)

Εναγόμενη: Banca di Roma S.p.A.

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει την εδρεύουσα στην Ιταλία, Ρώμη (00144), Viale Umberto Turini 180, Banca di Roma S.p.a., νομίμως εκπροσωπούμενη, να εκτελέσει την από 28.10.1989 τραπεζική εγγύηση υπέρ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την εδρεύουσα στην Ιταλία, Ρώμη (00144), Viale Umberto Turini 180, Banca di Roma S.p.a., νομίμως εκπροσωπούμενη, να καταβάλει στην εδρεύουσα στο Βέλγιο, Βρυξέλλες (1039), Rue de la Loi αριθ. 200, Ευρωπαϊκή Επιτροπή το ποσό των 412 607,41 ευρώ, πλέον τόκων ποσού 94,37 ευρώ την ημέρα από τις 30 Δεκεμβρίου 2006 μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, ή το ποσό που θα προκύψει από τη δική·
- να καταδικάσει την εδρεύουσα στην Ιταλία, Ρώμη (00144), Viale Umberto Turini 180, Banca di Roma S.p.a., νομίμως εκπροσωπούμενη, στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αγωγή είναι αγωγή του άρθρου 238 ΕΚ βάσει ρήτρας διαιτησίας, η οποία περιέχεται στην από 28 Οκτωβρίου 1989 εγγύηση της Banco di Roma (η οποία τώρα φέρει την επωνυμία Banca di Roma) υπέρ της Επιτροπής.

Με την απόφαση C(89) 1241 της 2ας Αυγούστου 1989 (!) η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμα σε δεκατέσσερις κατασκευαστές δομικών πλεγμάτων, και μεταξύ αυτών στη Ferriere Nord S.p.A., λόγω συμμετοχής σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που συνιστούσαν παράβαση του άρθρου 85 (νυν άρθρου 81), παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ· στη Ferriere Nord επιβλήθηκε πρόστιμο 320 000 ECU.

Κατά το άρθρο 4 της αποφάσεως, το πρόστιμο έπρεπε να καταβληθεί από τη Ferriere Nord εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησεως της αποφάσεως αυτής, τηρουμένης της δυνατότητας της Ferriere Nord να προσκομίσει τραπεζική εγγύηση που να καλύπτει το κεφάλαιο και τους τόκους.

Με συστημένη επιστολή της 30ής Οκτωβρίου 1989, η οποία παρελήφθη στις 7 Νοεμβρίου 1989, η Ferriere Nord διαβίβασε στην Επιτροπή έγγραφο της 26ης Οκτωβρίου 1989 με το οποίο η Banco di Roma (τώρα Banca di Roma) — υποκατάστημα του Udine, δήλωσε στην Επιτροπή ότι εγγυάται την πληρωμή από την πλευρά της Ferriere Nord τόσο του προστίμου των 320 000 ECU όσο και των τόκων από τις 15 Νοεμβρίου 1989 μέχρι την ημερομηνία ολοσχερούς εξοφλήσεως.

Με την απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-153/04 (!), το Πρωτοδικείο αναγνώρισε ότι κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/74 παραγράφηκε το «δικαίωμα της Επιτροπής να εκτελέσει την απόφαση Δομικά πλέγματα» (σκέψεις 53 και 58).

Ωστόσο, κατά την ενάγουσα, η απόφαση εκείνη δεν επηρεάζει την εγγύηση της Banca di Roma καθόσον, λόγω της αυτοτέλειας της εγγυήσεως αυτής, κατά το ιταλικό δίκαιο (το οποίο είναι εκείνο που έχει εφαρμογή εν προκειμένω) η Banca di Roma οφείλει να εκτελέσει την εν λόγω εγγύηση απλώς και μόνον κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, χωρίς να μπορεί να αντιτάξει στην τελευταία καμία από τις ενστάσεις που ενδεχομένως θα μπορούσε να αντιτάξει η Ferriere Nord.

(¹) ΕΕ 1989, L 260, σ. 1.

(²) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2007 — Λιθουανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-262/07)

(2007/C 211/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas και E. Matulionytė)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 4ης Μαΐου 2007 [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2007) 1979 τελικό] (¹)· ειδικότερα, να ακυρώσει την απόφαση αυτή κατά το μέρος που απευδύνθηκε στη Δημοκρατία της Λιθουανίας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση καθορίζει, αφενός, τις ευρισκόμενες, την ημερομηνία προσχωρήσεως, σε ελεύθερη κυκλοφορία στα νέα κράτη μέλη ποσότητες γεωργικών προϊόντων που υπερβαίνουν τις ποσότητες οι οποίες μπορούσε να θεωρηθεί ότι την 1η Μαΐου 2004 συνιστούσαν κανονικό απόθεμα εκ μεταφοράς και, αφετέρου, τα ποσά που πρέπει να καταλογιστούν στα νέα κράτη μέλη λόγω του κόστους της εξαλείψεως αυτών των πλεοναζουσών ποσοτήτων.

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται νομιμότητας. Προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Αναρμοδιότητα

Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι το παράρτημα IV, κεφάλαιο 4, παράγραφος 4, της Πράξεως προσχωρήσεως δεν δίνει στην Επιτροπή την εξουσία να επιβάλει στα κράτη μέλη να καταβάλουν στον κοινοτικό προϋπολογισμό ποσά που έχουν τον χαρακτήρα ποινής, ειδικότερα δε όταν δεν έχει αποδειχθεί η δαπάνη στην οποία υποβλήθηκε η

Κοινότητα για την εξάλειψη των πλεοναζόντων αποθεμάτων· επίσης, η Επιτροπή υπερέβη την τριετή προθεσμία για τη λήψη αποφάσεως βάσει του άρθρου 41 της Πράξεως προσχωρήσεως, το οποίο ήταν η μόνη κατάλληλη νομική βάση για την απόφαση αυτή.

2. Παράβαση του κοινοτικού δικαίου

Παραβίαση της αρχής της βεβαιότητας δικαίου: η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της βεβαιότητας δικαίου καθόσον η μεθοδολογία και τα κριτήρια για τον υπολογισμό των πλεοναζόντων αποθεμάτων δεν ήταν γνωστά όταν κατά την προσχώρηση καθορίστηκαν τα δημιουργηθέντα αποθέματα, πράγμα που θα έδινε στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να αποτρέψουν την εμφάνιση πλεοναζόντων αποθεμάτων ή να τα εξαλείψουν με δαπάνες των οικονομικών μονάδων που τα είχαν δημιουργήσει. Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση καθόρισε διαφορετικά κριτήρια -και διέυρυνε τον κατάλογο των σχετικών προϊόντων- σε σύγκριση με το άρθρο 4 του κανονισμού 1972/2003, βάσει του οποίου τα κράτη ελέγχουν τη δημιουργία πλεοναζόντων αποθεμάτων.

Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων: αντιθέτως προς τον κανονισμό (ΕΚ) 144/97 της Επιτροπής περί των πλεοναζόντων αποθεμάτων γεωργικών προϊόντων στην Αυστρία, στη Σουηδία και στη Φινλανδία, η προσβαλλόμενη απόφαση έλαβε υπόψη όχι μόνον προϊόντα για τα οποία χορηγήθηκαν επιστροφές λόγω εξαγωγής ή για τα οποία εφαρμόστηκαν μέτρα παρεμβάσεως, αλλά και αποθέματα άλλων προϊόντων. Η αρχή αυτή παραβιάστηκε και διότι οι διαφορετικές καταστάσεις των νέων κρατών μελών έτυχαν της ίδιας μεταχειρίσεως και διότι, χωρίς δικαιολογία, δεν ελήφθησαν υπόψη οι ιδιαίτερες συνθήκες υπό τις οποίες δημιουργήθηκαν τα αποθέματά τους.

Παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της αρχής της διαφάνειας: η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποκαλύπτει πλήρως τα κριτήρια για τον υπολογισμό των πληρωμών, κριτήρια που, επιπλέον, συνεχώς αλλάζουν. Επίσης, μολονότι τα ίδια τα κράτη μέλη αξιολόγησαν τα αποθέματα σύμφωνα με μέτρα του κοινοτικού δικαίου, η Επιτροπή, χωρίς να εξηγήσει γιατί η αξιολόγηση αυτή είναι ακατάλληλη και χωρίς να την αμφισβητήσει, προέβη σε άλλη αξιολόγηση των ίδιων αποθεμάτων βάσει δικών της κριτηρίων.

Παράβαση των διατάξεων της Πράξεως προσχωρήσεως: πρώτον, η απόφαση δεν αποτελεί κατάλληλο μέσο για να επιτευχθούν οι στόχοι της εξαλείψεως των πλεοναζόντων αποθεμάτων που απαιτείται από το παράρτημα IV, κεφάλαιο 4, παράγραφος 2, της Πράξεως προσχωρήσεως, ειδικότερα δε καθόσον στην απόφαση ούτε καν καταβλήθηκε προσπάθεια να συνδεθούν οι ποινές με τη δαπάνη στην οποία όντως υποβλήθηκε η Κοινότητα για την εξάλειψη των αποθεμάτων. Δεύτερον, η απόφαση εκδόθηκε μετά τη λήξη της προβλεπόμενης από το άρθρο 41 της Πράξεως προσχωρήσεως τριετούς προθεσμίας από την ημερομηνία προσχωρήσεως, εντός της οποίας προθεσμίας η Επιτροπή μπορούσε να λάβει μεταβατικά μέτρα.

3. Απρόσφορη αιτιολογία

Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση έχει απρόσφορη αιτιολογία ή στερείται παντελώς αιτιολογίας. Ειδικότερα, η απόφαση δεν δείχνει ότι (και μέχρι ποιο ποσό) η Ευρωπαϊκή Κοινότητα όντως υποβλήθηκε σε δαπάνες για την εξάλειψη των περιών πρόκειται πλεοναζόντων αποθεμάτων, δαπάνες που τα κράτη μέλη οφείλουν να καλύψουν.

4. Πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως καθόσον, πρώτον, επέλεξε μια μακροοικονομική μέθοδο και δεν αξιολόγησε τα αποθέματα που είχαν όντως δημιουργηθεί στα κράτη μέλη και, δεύτερον, όταν αξιολόγησε τα επιμέρους επιχειρήματα των μερών δεν έλαβε υπόψη τις ειδικές και αντικειμενικές συνθήκες στη Δημοκρατία της Λιθουανίας υπό τις οποίες δημιουργήθηκαν τα εθνικά αποθέματα στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων.

(¹) Απόφαση 2007/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2007, για τον προσδιορισμό πλεοναζόντων αποθεμάτων γεωργικών προϊόντων άλλων από τη ζάχαρη και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της εξαλείψεώς τους σε σχέση με την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας (ΕΕ L 138, σ. 14).

Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2007 — Air One κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-266/07)

(2007/C 211/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Air One SpA (εκπρόσωποι: M. Merola και P. Ziotti, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 2007 [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2007) 1712], σχετικά με την επιβολή υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας σε ορισμένες γραμμές από και προς τη Σαρδηνία, κατά το μέρος που καλείται η Ιταλική Κυβέρνηση να επιτρέψει σε όλους τους αερομεταφορείς που αποδέχονται τις σχετικές υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας (ΥΔΥ) να εκτελούν πτήσεις μεταξύ της Σαρδηνίας και της Ηπειρωτικής Ιταλίας, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η εκ μέρους τους αποδοχή των ως άνω υποχρεώσεων έλαβε χώρα πριν ή μετά την περίοδο των τριάντα ημερών που προβλέπει η εθνική κανονιστική ρύθμιση (άρθρο 1, στοιχείο α', της προσβαλλόμενης απόφασεως)
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση, βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, του άρθρου 1, στοιχείο α', της αποφάσεως της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 2007, σχετικά με την επιβολή υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας σε ορισμένες γραμμές από και προς τη Σαρδηνία βάσει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΟΚ)

2408/92 του Συμβουλίου για την πρόσβαση των κοινοτικών αερομεταφορέων σε δρομολόγια ενδοκοινοτικών αεροπορικών γραμμών.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τον ακόλουθο λόγο ακυρώσεως:

— Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, έλλειψη λογικής συνοχής και αντιφατικότητα της αιτιολογήσεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει προπάντων ότι η Επιτροπή -απατώντας από την Ιταλική Κυβέρνηση να επιτρέψει σε όλους τους αερομεταφορείς που εξέφρασαν την πρόθεσή τους να τηρήσουν τις ΥΔΥ για την πραγματοποίηση των εν λόγω πτήσεων, ανεξάρτητα από τον χρόνο κατά τον οποίο κοινοποίησαν την πρόθεσή τους να αρχίσουν την παροχή των υπηρεσιών τους και από την ημερομηνία διαβίβασεως της εν λόγω κοινοποιήσεως, ήτοι εντός ή μετά την παρέλευση της προθεσμίας των τριάντα ημερών που προβλέπει η εθνική κανονιστική ρύθμιση- προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση του θεσπισθέντος εκ μέρους της Ιταλικής Κυβερνήσεως καθεστώτος υπό το φως της ratio και του σκοπού της συναφούς κοινοτικής ρυθμίσεως. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα συνάγει ότι το άρθρο 4 του κανονισμού 2408/92 επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση επιτεύξεως του στόχου περί εδαφικής συνεχείας, επιβάλλοντας ΥΔΥ, οι οποίες, μολονότι αποτελούν παρέκκλιση από την αρχή της ελεύθερης προσβάσεως των κοινοτικών αερομεταφορέων στις ενδοκοινοτικές γραμμές, πρέπει να είναι σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας και να περιορίζουν κατά το δυνατό τις περιπτώσεις παραχωρήσεως αποκλειστικών δικαιωμάτων και/ή χρηματικών αντισταθμίσεως. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Ιταλική Κυβέρνηση εφάρμοσε πλήρως το πνεύμα της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως δεδομένου ότι η πρόβλεψη αποσβεστικής προθεσμίας κατά την «πρώτη φάση» της διαδικασίας επιβολής των ΥΔΥ:

- αποτελεί κίνητρο για την υποβολή των προσφορών εκ μέρους των αερομεταφορέων και την κατανομή των συναφών ΥΔΥ εκ μέρους της κρατικής αρχής κατά τη διάρκεια της ως άνω «πρώτης φάσεως» και
- περιορίζει το ενδεχόμενο, κατά τη μετάβαση στη «δεύτερη φάση», η Κυβέρνηση να είναι υποχρεωμένη να παραχωρήσει, μέσω διαγωνισμού, αποκλειστικό δικαίωμα, φέρουσα ενδεχομένως το βάρος της σχετικής χρηματικής αντισταθμίσεως.

— Εξάλλου, είναι προφανές ότι -σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει έμμεσα η Επιτροπή- ο ανταγωνισμός μεταξύ αερομεταφορέων στις γραμμές όπου ισχύουν οι ΥΔΥ δεν μπορεί να λειτουργεί κατά τον ίδιο τρόπο όπως συμβαίνει στις μη υποκείμενες σε παρόμοιες υποχρεώσεις γραμμές και τούτο εφόσον είναι εκ των προτέρων δεδομένο, στα πλαίσια των καθεστώτων των ΥΔΥ, ότι οι σχετικές γραμμές χαρακτηρίζονται από προβλήματα επιχειρηματικής αποδοτικότητας σε σημείο ώστε κανένας μεταφορέας να μην επιλέγει την εξυπηρέτησή τους, κατά τρόπο συνάδοντα προς το κοινό συμφέρον, υπό συνήθεις όρους της αγοράς: Οπότε καθίσταται αναγκαίο να θεσπισθούν μηχανισμοί διαφυλάξεως υπέρ των ικανών και επιμελών μεταφορέων.

— Επιπλέον, η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει το κανονιστικό πρότυπο που επιβάλλει η Επιτροπή ως εισάγον δυσμενή διάκριση δεδομένου ότι η κατάργηση της αποσβεστικής προθεσμίας για την αποδοχή των ΥΔΥ σε «πρώτη φάση» ευνοεί κυρίως τους μεταφορείς που διαθέτουν σημαντική ισχύ στην αγορά, επιτρέποντάς τους να υποβάλουν υποψηφιότητα για τις γραμμές ΥΔΥ μετά την εκπνοή της προθεσμίας, ενώ παρουσιάστηκαν ως ανταγωνιστές, με κύριο σκοπό να παρακάμψουν τις εν λόγω ποσοτώσεις αγοράς.

— Τέλος, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η συλλογιστική της Επιτροπής πάσχει πλάνη περί το δίκαιο καθόσον αφορά τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της διαδικασίας επιβολής ΥΔΥ. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πρόβλεψη μη αποσβεστικής προθεσμίας έχει ως αποτέλεσμα τη *sine die* παράταση της «πρώτης φάσεως» της διαδικασίας, γεγονός το οποίο στερείται λογικής, αλλά και έρχεται σε αντίθεση με τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι η διαδικασία επιβολής των ΥΔΥ, αν και ενιαία, συνίσταται σε δυο φάσεις.

Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2007 — Martin κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-276/07)

(2007/C 211/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Hans-Peter Martin (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: Έ. Boigelot, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 10 Μαΐου 2007 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία κοινοποιήθηκε στις 14 Μαΐου 2007 και σύμφωνα με την οποία κρίθηκε ότι ένα ορισμένο ποσό κατεβλήθη αχρεωστήτως στον προσφεύγοντα και ότι, δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 3, της κανονιστικής ρυθμίσεως σχετικά με τις δαπάνες και την αποζημίωση των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο προσφεύγων οφείλει να επιστρέψει το ποσό αυτό·
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την από 13 Ιουνίου 2007 απόφαση του Γενικού Διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία ελήφθη σε εκτέλεση της προαναφερθείσας αποφάσεως της 10ης Μαΐου 2007 και με την οποία απευθύνθηκε στον προσφεύγοντα όχληση προκειμένου αυτός να καταβάλει τα ανωτέρω ποσά ή να προτείνει ένα έγγραφο σχέδιο εκκαθαρίσεως το οποίο θα πρέπει να γίνει δεκτό από το Κοινοβούλιο εντός τριάντα ημερών από της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, και ενδεχομένως, όλες τις αποφάσεις που συνιστούν εκτέλεση προγενεστέρων αποφάσεων και που θα εκδοθούν κατά τη διάρκεια της δίκης·
- να καταδικάσει, εν πάση περιπτώσει, το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατόπιν της διεξαγωγής έρευνας σχετικά με τα επιδόματα γραμματείας που χορηγήθηκαν στον προσφεύγοντα υπό την ιδιότητα του

μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (στο εξής: OLAF) κατήρτισε έκθεση με την οποία διαπιστώθηκε η ύπαρξη ορισμένων παρατυπιών. Βάσει της εκθέσεως αυτής, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση της 10ης Μαΐου 2007, με την οποία κρίθηκε ότι ο προσφεύγων οφείλει να επιστρέψει τα αχρεωστήτως καταβληθέντα σ' αυτόν ποσά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 3, της κανονιστικής ρυθμίσεως σχετικά με τις δαπάνες και την αποζημίωση των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από εσφαλμένη και ανακριβή εφαρμογή της κανονιστικής ρυθμίσεως σχετικά με τις δαπάνες και την αποζημίωση των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και ιδίως των άρθρων 14 και 27, παράγραφος 3, της εν λόγω ρυθμίσεως.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως ως προς τη λυσιτέλεια των δικαιολογητικών εγγράφων που προσκόμισε ο προσφεύγων.

Επιπλέον, ο προσφεύγων προβάλλει ένα λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παράβαση του κανονισμού 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾, και από παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει ένα λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 248, σ. 1.

Αίτηση αναίρεσεως που υπέβαλε στις 18 Ιουλίου 2007 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Μαΐου 2007 στην υπόθεση F-2/06, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-278/07 P)

(2007/C 211/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Ανααιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσιόντος

Ο ανααιρεσιών ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- εν πάση περιπτώσει, να ανατρέξει εν όλω την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- κυρίως, να δεχθεί τα αιτήματα της προσφυγής επί της οποίας εκδόθηκε η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης προκειμένου το τελευταίο να αποφανθεί εκ νέου επί της ουσίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο ανααιρεσιών ισχυρίζεται:

- ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παραμόρφωσε το περιεχόμενο των πραγματικών περιστατικών και των γραπτών ισχυρισμών του ανααιρεσιόντος. Ειδικότερα, υπογραμμίζει εν προκειμένω ότι η πραγματική ύπαρξη της αποφάσεως που προσβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης προκύπτει χωρίς ίχνος αμφιβολίας και από το κείμενο του υπηρεσιακού σημειώματος της Επιτροπής της 29ης Ιουλίου 2005, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα να ξαναοιξει οποτεδήποτε ένας φάκελος που τέθηκε στο αρχείο. Η αναφορά της δυνατότητας αυτής δεν αφήνει καμία αμφιβολία όχι μόνον ως προς το ότι όντως εκδόθηκε η απόφαση που προσβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και ως προς το ότι όντως εκτελέστηκε η απόφαση αυτή·
- ότι υποπίπτει σε νομική πλάνη ο δικαστής που απορρίπτει ως προδήλως απαράδεκτη μια προσφυγή, και ακόμα χειρότερα για λόγο δημοσίας τάξεως όπως, επί προσφυγής ακυρώσεως, η έλλειψη βλαπτικής πράξεως, μετά από προσπάθεια φιλικού διακανονισμού, και πολύ περισσότερο όταν επ' αυτού λείπει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία·
- ότι θίχτηκε ανεπανόρθωτα το δικαίωμα άμυνας του ανααιρεσιόντος καθόσον, μη έχοντας ενημερωθεί για τη συνέχεια που είχε η υπόθεση, δεν μπόρεσε να κάνει κάτι για να υπερασπίσει καλύτερα τις θέσεις του. Εν προκειμένω, διατείνεται ότι το σημείωμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, με το οποίο ανακοινώθηκε στον ανααιρεσιόντα η έναρξη προσπάθειας για την επίτευξη φιλικού διακανονισμού, δεν ακολουθήθηκε από κάποια ανακοίνωση, σε γραπτή ή άλλη μορφή, για τη συνέχεια που είχε η υπόθεση ούτε, ακόμα λιγότερο, για την έκβαση της προσπάθειας αυτής. Επιπλέον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εξέδωσε την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη πάνω από έξι μήνες μετά την έναρξη της πιο πάνω προσπάθειας. Σα να μην έφταναν αυτά, η διάταξη δεν αναφέρει την προσπάθεια αυτή·

- ότι, τέλος, στην ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη υπάρχουν απόλυτη έλλειψη αιτιολογίας, καθώς και πλάνη και σφάλμα σχετικά με την εφαρμογή της έννοιας της βλαπτικής πράξεως.

Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2007 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-279/07)

(2007/C 211/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel και S. Ramet)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2007) 2110 τελικό, της 10ης Μαΐου 2007, με την οποία κηρύσσονται ασυμβίβαστες προς το άρθρο 86, παράγραφος 1, ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ, οι διατάξεις του γαλλικού νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα οι οποίες επιφυλάσσουν σε τρία πιστωτικά ιδρύματα, ήτοι στην Banque Postale, στα Caisses d'Épargne et de Prénvoyance και στην Crédit Mutuel, ειδικά δικαιώματα για τη διανομή των βιβλιαρίων καταθέσεων τύπου Α και των βιβλιαρίων καταθέσεων γαλάζιου χρώματος.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και από παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακρόασεως.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως εκ του ότι θεώρησε ότι τα εν λόγω ειδικά δικαιώματα συνιστούσαν εμπόδιο για την ελευθερία εγκαταστάσεως και, κατά συνέπεια, ήσαν ασυμβίβαστα προς το άρθρο 43 ΕΚ, χωρίς το εν λόγω θεσμικό όργανο να έχει αποδείξει ότι τα δικαιώματα αυτά δεν ήσαν αναγκαία και ανάλογα υπό το πρίσμα των επιτακτικών λόγων γενικού συμφέροντος στους οποίους περιλαμβάνονται οι σκοποί να είναι προσιτή η απόκτηση στέγης και να υπάρχει η δυνατότητα προσβάσεως στις τραπεζικές υπηρεσίες.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της τρίτης προϋποθέσεως του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ ως εκ του ότι θεώρησε ότι η γενικού οικονομικού συμφέροντος υπηρεσία παροχής της δυνατότητας προσβάσεως στις τραπεζικές υπηρεσίες αφορά μόνο τα άτομα που έχουν ειδικές δυσκολίες προσβάσεως στις βασικές τραπεζικές υπηρεσίες. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες της ελέγχου του ορισμού μιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος και, εν πάση περιπτώσει, προέκρινε έναν πολύ περιοριστικό ορισμό της αποστολής της δυνατότητας προσβάσεως στις τραπεζικές υπηρεσίες. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε, επίσης, σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της δεύτερης προϋποθέσεως του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ σχετικά με την υποχρέωση αναθέσεως της υπηρεσίας με πράξη της δημόσιας αρχής, καθώς και κατά την εφαρμογή της τέταρτης και της πέμπτης προϋποθέσεως του εν λόγω άρθρου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά τον υπολογισμό του αντικτύπου της καταργήσεως των ειδικών δικαιωμάτων για τα δημόσια οικονομικά και ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας ως εκ του ότι θεώρησε ότι υφίστανται άλλα μέσα λιγότερο περιοριστικά για την ελευθερία εγκαταστάσεως απ' ό,τι η χορήγηση ειδικών δικαιωμάτων για τη διασφάλιση ισορροπημένης χρηματοδοτήσεως των γενικού οικονομικού συμφέροντος υπηρεσιών παροχής της δυνατότητας προσβάσεως στις τραπεζικές υπηρεσίες και χρηματοδοτήσεως της κατοικίας εργαζομένων.

Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως εκ του ότι θεώρησε ότι τα εν λόγω ειδικά δικαιώματα ήσαν ασυμβίβαστα προς το άρθρο 49 ΕΚ.

Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιουλίου 2007 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 22 Μαΐου 2007 στην υπόθεση F-97/06, Lopez Teruel κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: I. de Medrano Caballero και E. Maurage)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Adelaida Lopez Teruel (Guadalajara, Ισπανία)

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 22 Μαΐου 2007 στην υπόθεση F-97/06
- να αποφανθεί κατά νόμον επί των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ), με την απόφαση της 22ας Μαΐου 2007, της οποίας ζητείται η αναίρεση στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσεως, ακύρωσε την απόφαση του ΓΕΕΑ της 6ης Οκτωβρίου 2005 με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της Adelaida Lopez Teruel περί συστάσεως Επιτροπής Αναπηρίας.

Το ΓΕΕΑ, προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως της εν λόγω αποφάσεως, προβάλλει τρεις λόγους.

Ο πρώτος λόγος αναίρεσεως αντλείται από παράβαση των διατάξεων του Κώδικα Υπηρεσιακής Κατάστασης περί συγκλήσεως της Επιτροπής Αναπηρίας, καθόσον το ΔΔΔ εξομοίωσε τις προϋποθέσεις χορήγησης επιδόματος αναπηρίας με τις προϋποθέσεις σύγκλησης της Επιτροπής Αναπηρίας. Το ανααιρεσείον βάλλει επίσης κατά της υπάρξεως δεσμίας αρμοδιότητας της ΑΔΑ ως προς τη σύγκληση μιας τέτοιας Επιτροπής και ισχυρίζεται ότι η απόφαση του ΔΔΔ βαρύνεται ως εκ τούτου με πεπλανημένη ερμηνεία.

Ο δεύτερος λόγος αναίρεσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 90 του Κώδικα Υπηρεσιακής Κατάστασης και πλάνη περί το δίκαιο ως προς τον προσδιορισμό της προσβαλλομένης απόφασης, καθόσον το ΔΔΔ εξέλαβε την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2005 ως μόνη προσβαλλομένη κρίνοντας ως βεβαιωτική πράξη την απόφαση του ΓΕΕΑ επί της εντάσεως που υποβλήθηκε κατά της απόφασης αυτής.

Τρίτον, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το ΔΔΔ εκτίμησε εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία, καθόσον έκρινε ότι το ΓΕΕΑ βασίζεται, στην απόφασή του, επί της αποφάσεως της ιατρικής διατηρείας της 18ης Οκτωβρίου 2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2007 — Total κατά ΓΕΕΑ — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)

(Υπόθεση T-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 211/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 326 της 30.12.2006.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2007 — Β κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-7/06) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ)

(2007/C 211/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Β (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικά S. Rodrigues και A. Jaume, δικηγόροι, και στη συνέχεια S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Υπαλληλική υπόθεση — Ακύρωση της αποφάσεως της ΑΔΑ της 10ης Οκτωβρίου 2005 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας, από κοινού με την απόφαση της ΑΔΑ της 26ης Απριλίου 2005 περί μη χορηγήσεως επιδόματος αποδημίας στην προσφεύγουσα.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 22.4.2006, σ. 35.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2007 — Continolo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-143/06) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Προδήλως απαράδεκτο)

(2007/C 211/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Donato Continolo (Duino-Aurisina, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz και R. Albelice, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και M. Velardo)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Υπαλληλική υπόθεση — Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί προσδιορισμού και εκκαθαρίσεως των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος, καθόσον με την απόφαση αυτή η Επιτροπή δεν έλαβε πλήρως υπόψη ως συντάξιμο χρόνο την περίοδο από τις 11 Ιουνίου 1981 έως την 1η Μαρτίου 1983, κατά την οποία ο προσφεύγων τελούσε σε άδεια για προσωπικούς λόγους.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 20 της 27.1.2007, σ. 41.